

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Capvt Qvintvm. De Iurisdictione & Potestate Vicarii Capitularis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

peritos, ac consilio maturos, ut Fagn. in c. super in-
ordinata. de prob. n. 12.

3. Neque suffragatur, si parochus hujusmodi
(intellige exterr) sijam exitisset Vicarius defuncti
Episcopi, ut validè dein à Capitulo eligi seu con-
firmari possit in Vicarium Capitularem. Pignat.
loc. cit. n. 8. apud quem ibidem plura concernentia
hanc materiam residentia Parochialis leges uti-
liter.

Questio 559. Qua etas requiratur in Vicario Capitulari.

R Esp. Aetatem vigintitrium annorum permitti
polite in Vicario Capitulari, si alias est idoneus,
non tamen id expedire ait Barbos. iur. eccles. l. 1. c. 32
n. 54. sic declaratum testans à S. Congreg. Concili
ii. Aug. 1614. Veruntamen (saltē p̄fūcīdendo
à dicta declaratione) rectius dici videtur ob part
tatem rationis requiri in eo aetatem ad minimum
viginti quinque annorum; dum vi Tridentini ad
quascanque dignitates, quibus cura animarum
subest, requiritur, ut promovendus vigesimum
quintum aetatis annum attigerit, & minor 25. an
nis ad officium vel dignitatem, qua administratio
nem coinet, admitti non debeat. L. ad rempub. ff.
de mun. & hon. Sbroz. de off. Vicar. l. 1. q. 33. n. 3. & 4. Et
hinc Vicarius Episcopi generalis, qui habet digni
tatem cum administratione rerum spiritualium,
non debet esse minor 25. annis, Sbroz ibid. n. 2. jun
to n. 4. Ita, ut ne quidem Episcopus super hac a
etate Vicarii sui dispensare valeat. Sbroz. loc. cit. n. 6.
citans Abb. in c. i. um in cundis. §. inferiora. de elect. n. 3.
Card. in Clem. l. 1. q. 38. n. 25. de off. Vicar. dicens op
inionem Archidiac. in c. licet canon. de elect. n. 6. senti
tientis contrarium communiter reprobati. Jam
verò Vicarius Capituli non minus quam Vicarius
Episcopi administrationem rerum spiritualium;
quin & curam animarum, saltē consistentem in
jurisdictione illa externa, habeat. Quidquid sit de
hoc, num hic Vicariatus sit quoque dignitas, quin
etiam addit Sbroz. nu. 7. & 8. nos polle à Capitulo
fide vacante deputari Vicarium in causa hæresis,
nisi sit attigerit annum aetatis quadragesimum, &
alias non valere gesta per illum, etiam si non op
ponatur. Pro quo citat Pavin. de potest Capit. sed. vac.

p. 2. q. 10. n. 9. post gloss. in Clem. x. de hæret. versicu
lo committi.

Quest. 560. Num Vicarius Capituli sede va
cante debeat esse constitutus in sacris Ord
nibus?

R Esp. Id non requiri; sed posse non minus à
Capitulo sede vacante, quam ab Episcopo in
Vicarium Capitularem eligi Clericum primæ ton
sura. Dian. p. 8. rr. 4. refol. 59. Ventrig. ro. 2. annor. 15
§. 2. n. 61. & apud hunc Meroll. to. 3. d. 7. o. 7. dub. 18.
n. 189. contra Venerum in Exam. Episc. l. 4. c. 1. n. 18.
& Novarium in sum. Bullar. ro. 1. tit. de Capit. sed. vac.
n. 19. audacter dicente, quod licet Trident. hanc
qualitatem in Vicario non requirat, Clementem
tamen viii. in literis per illum relatis expresse sic
jubere, ut Canonicus, qui non est in sacris, non po
sit esse Vicarius. Quas tamen literas id non conti
nere ait Ventrigl. & dictarum literarum nullum
testimonium authenticum afferri, ait Meroll. apud
Dian. Et quāmvis h̄ litera reperiuntur, nihil
minus hodie non obligarent; quia continent prae
ceptum personale latum, scilicet ab homine, quod
mortuus disti Clementis exspiravit. Quin & re
sponsionem nostram procedere, ait Ventrigl. tam
eti Clericus in minoribus electus in Vicarium
Capitularem obtineat canonicatum, cui Diaconatu
vel Presbyteratus Ordo annexus est, & ita ob
ligetur intra annum hunc Ordinem succipere, jux
ta dispositionem Tridentini sess. 22. c. 4. ita ut ad
huc elapsō anno possit eligi in Vicarium: cū lic
et Canonicus ob non promotionem priva
tur voce activā in Capitulo, non tamen voce passi
vā (hac enim absolute est vox, & de ea, & non de
voce passiva privationem illam intelligent Barbos.
de can. & dignit. c. 16. n. 18. & 41. n. 1. in fine. Gar
cias de benef. p. 3. c. 4. in addit.; sub n. 15. contra Less. de
Iust. l. 2. c. 34. n. 105.) adeoque remanet eligibilis.

Questio 561. Num illegitimus eligi possit in
Vicarium Capitularem sede vacante?

R Esp. Negativè: ed quod qui etiam solum ad
interim pro tempore vacantia statuuntur Su
periores ordinarii (qualis est dictus Vicarius) de
beant esse legitimi. Passer. de elect. c. 25. n. 160. con
tra Sylv. & Rodriq.

CAPUT QUINTUM.

De Iurisdictione & Potestate Vicarii Capitularis.

Questio 562. An & qualiter Vicarius Cap
tularis dicatur Vicarius Episcopi, vel etiam
Vicarius episcopalis jurisdictionis?

I. Esp. ad primum, Vicarium Cap
tularum non esse, nec dici Vic
arium episcopi. Pax Jord. l. 12. rr. 2
n. 3. Sbroz. de off. Vicar. l. 1. q. 16. n. 6
& seq. citans gl. in Clem. & si prin
cipialis. de rescript. v. Episcop. Felin. in i. eam te. de re
script. n. 17. Pavin. p. 2. q. 10. n. 2. Lambert. de jurep. l. 1
p. 3. a. 7. q. 1. n. 3. &c. Vicarius enim ille vicinalium
live alterius gerere non potest, quam illius, à quo

P. Leurenii Tract. III. De Capit. sed. vac.

habet jurisdictionem; eam autem habere non po
test ab Episcopo, utpote qui non est amplius sede
vacante, sed à Capitulo, quod ipsum jurisdictionem
Episcopalem habet, estque Episcopi suc
cessor; adeoque Capituli, & non Episcopi dicitur suc
cessor. Pax Jord. loc. cit. Sbroz. loc. cit. n. 10. Et sa
nè, si Vicarius hic esset, & diceretur Vicarius E
piscopi, jam ubi Papa delegasset Episcopo, aut ejus
Vicario hic & nunc potestatem absolvendi à casu
aliquo, posset defunctor Episcopo Vicarius Capitularis
absolvere, ac ita maiorem jurisdictionem ha
beret, quam Capitulum, a quo tamen jurisdictionem
suam accipit, prout hoc absurdum deducit Sbroz.
loc. cit. n. 1. & 2. Pari modo ex his deducit Felin. loc.

Tract. III. Cap. IV.

cit. apud Laym. in c. Romana de off. Vicar. n. 16. quod si à Papa delegata fuisset causa Vicario seu Officii Episcopi, hac ab eo cognosci non posset, dum is mortuo Episcopo confirmatus fuisset in Vicarium Capituli, et quod jam non esset amplius Vicarius Episcopi, sed Capituli. quāvis addat Laym. contrarium tamen probabiliter tradi à Sanch. lib. 8. de matrim. d. 27. n. 33. et quod, cūm jurisdictionem Episcopalem (ut mox dicetur) vice Capituli exerceat, quodammodo sit Vicarius Episcopi, si ut eum appellat Zabarelli, in Clem. 2. de rescript. q. 23, accedat insuper, quod in his commissionibus ad mentem potius Papa, quām ad juris rigorem attendi debeat. Item quod, ut Berorius in c. quoniam. n. 81. in off. deleg. ex Bald. in l. 4. c. de emancipat. liber. Licet rescripta ad lites strictam habeant interpretationem, quatenus concurrunt jura ex præjudicio partium; amplam tamen interpretationem mereantur, quatenus decernunt potestatem seu facultatem principis concedentis aut delegantis.

2. Resp. ad secundum: Est tamen, & dicitur Vicarius episcopalis jurisdictionis; quippe exercet jurisdictionem ab Episcopo defuncto translatam ad Capitulum, quā est ipsa jurisdictione Episcopalis. Et si eum Episcopus defunctus sit, remanet tamen in rerum natura, & ipsi Capitulo jurisdictione illius, seu Episcopalis. Neque enim illa, et si ab Episcopo nomen haberet, essentialem respicit Episcopum in vivis existentem. Sbroz. cit. n. 6. iuncto nu. 12. Pax. Jord. loc. cit. Laym. loc. cit. Pirh. ad tit. de off. Vicar. n. 78. Neque tamen censetur Vicarius episcopalis jurisdictionis simpliciter, sed tantum illius, quā devolvitur ad Capitulum, seu qua est in Capitulo, in quantum representat Episcopum. Jam vero non simpliciter tota jurisdictione & potestas Episcopi devolvitur ad Capitulum, dum multa remanent, quā per Capitulum, ejusve Vicarium exerceri nequeant, sicut exerceri poterant per Episcopum viventem.

Questio 563. In qua jurisdictione Vicarius Capitularis succedat Episcopo?

R Esp. Succedit Episcopo in jurisdictione ordinaria, non autem delegata. Pax. Jord. l. 12. tit. 2 n. 19. citans Pavini de potest. Capit. sede vac. p. 1. q. 10. in principio. Idque eriam quoad delegatam generaliter à jure, nisi forte urgente necessitate expediendi actus, ubi spes non est de futuro brevi successore. Item succedit in potestate & jurisdictione spectante ad Episcopum jure communi & proprio; non vero in iis, quā competunt jure speciali seu accidentalē. Item in juriselectione contentiose & necessaria, seu quoad ea, quā sunt gratis, nisi quatenus à jure concessa; vel etiam ut alii, succedit in omnibus, exceptis solī iis, quā specialiter ei à jure prohibentur. Pax. Jord. cit. num. 19. & 20. Veruntamen loquendo brevius: Vicarius succedit Episcopo in omni illa potestate & jurisdictione, in qua ei succedit Capitulum; totam enim illam exercet nomine Capituli, & in his omnibus dicitur locutus est Capituli. Proinde illa revendenda sunt, quā hac de re in particulari dicta sunt supra sub initium hujus Tractatus de jurisdictione & potestate Capituli.

Questio 564. Qualiter jurisdictione illa reservat penes Vicarium?

R Esp. Transire ad Vicarium nudum hujus jurisdictionis exercitium: non enim Capitu-

lum constituen do Vicarium se abdicht ipsa jurisdictione, sed ea habitualiter & principaliter residere pergit penes Capitulum. Pax. Jord. loc. cit. n. 34. Pignat. to. 9. consult. 59. n. 3. Pirh. ad tit. de off. Vicar. n. 78. Fagn. in c. his, que. de major. & obed. n. 73.

Questio 565. A quo Vicarius habeat illam jurisdictionem, sive a quo committatur illa jurisdictionis exercitium?

R Esp. Quidquid Vicarius Capituli quā talis habet jurisdictionis, vel potestatis, id torum habet immediatē à Capitulo, vel à Metropolitanō, dum Capitulum negligenter eligere Vicarium. Castrop. tr. 13. de benef. d. 2. p. 29. n. 5. citans Barbos. de potest. Episc. p. 3. alleg. 34. n. 180. Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 30. Sed neque eam habet à Tridentino. Suar. to. 5. in 3. p. d. 7. f. 3. n. 13. quem citant & sequuntur Castrop. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 32. contra Ugolin. de cens. tab. l. c. 10. §. 2. n. 4. Tridentinum siquidem devolram ad Capitulum jurisdictionem eidem non abstulit, nec imminuit aut immutavit; sed solidū præcepit illi modum utendi illa jurisdictione, seu eam exercendi, nempe per Vicarium à se electum, cui usum & exercitium suum committeret. hoc autem præcipiendo Concilium dici nequit concedere jurisdictionem illam Vicario, aut ad hoc interponere autoritatem suam; adeoque hoc præcepto dato Capitulo Vicarius ille Capituli vicem Capituli gerit, & utitur jurisdictione quoad exercitium acceptā à Capitulo. Garc. cit. n. 32. ex Suar. loc. cit. Idemque est, dum Metropolitanus ob negligientiam Capituli deputat Vicarium. Et si enim Vicarius in eo casu habeat usum & exercitium jurisdictionis Capituli independenter à voluntate Capituli, quam in eo casu supplet authoritas Tridentini, vel potius Metropolitanus ex autoritate Tridentini, habet tamen exercitium illud dependens, aut dependenter à potestate & jurisdictione Capituli, in quo ea residere pergit. Garc. nu. 33. ex eodem Suarez.

Questio 566. An tota illa jurisdictione Capituli quoad exercitium transcat ad Vicarium, ita ut Capitulum nihil sibi per seipsum exercendum reservare possit.

1. R Esp. Capitulum deputando Vicarium potest sibi ipsi reservare aliqua per seipsum exercenda, sive potest in ipso deputatione Vicarii eidem concedere exercitium jurisdictionis & potestatis sua restrictum & limitatum quoad aliquas cum enim jurisdictione principaliter residet penes Capitulum, & Vicarius illam recipiat non nisi de manu Capituli, inconveniens non videtur. Capitulum posse eam ampliare & limitare. Ita tenent Barboz. in eccl. l. 1. c. 32. n. 43. citans Vulpe. in pr. for. eccl. c. 44. n. 28. Raguc. de voce can. q. 40. n. 14. Pavin. p. 1. q. 10. n. 5. Item ita tener Dianap. 8. tr. 4. resol. 62. citans Novar. in sum. Bull. tom. 1. tit. de Cap. sed. vac. num. 17. Item Pignat. to. 9. consult. 59. nu. 4. Ventrigl. loc. cit. num. 18. Pirh. ad tit. de off. Vicar. nu. 78. Garcias loc. cit. n. 25. ubi licet antea (hoc est, in prima consideratione Vicarii) posset dare huic Vicario potestatem restrictam & limitatam, &c. & n. 30. ubi si tamen de facto Capitulum det Vicario à se electo limitatum mandatum reservando sibi aliqua, non videtur Vicarius posse exercere potestatem in illis, quā sibi Capitulum reservavit, cum Vicarius ipse non habeat aliunde jurisdictione.

Nonem, nisi à Capitulo, quod in illis noluit illam ei dare. Pro quo facit declaratio S. Congregatio-
nis in Abulensi, quam refert p. 5. c. 8. n. 87. Et sic in-
quit Pax Jord. l. 12. tit. 2. n. 61. ex dicta formula
(nempe deputationis Vicarli, quam num. 60. reci-
taverat ex Quarant.) liquet Capitulum sibi mul-
ta reservare, quæ sive in re, sive injuria reservave-
rit, tenebitur Vicarius observare, quia cum sit for-
ma mandati, debet ad unguem custodiri. Porro
dum Capitulum juxta hanc sententiam reservavit
sibi aliqua, si reservata sunt voluntaria jurisdictionis,
& gratiosa, non repugnare ea exerceri per ip-
sum Capitulum, ait Ventrigl. loc. cit. num. 19. si vē
rō sunt contentiose jurisdictionis, & exerceri de-
beant cum cognitione cause, Capitulum debere
ea delegare, ne partes detrimentum patiantur ob
difficultatem congregandi Capitulum, hancque
delegationem posse fieri non solum Vicario, sed
& alteri. Idem ferè tradit Pax Jord.. loc. cit. nn. 25.
ubi: reservationes tolerabiles consentur, quæ re-
spiciunt voluntariam jurisdictionem, aut præmi-
neutriam; scūs, si ageretur de jurisdictione con-
tentiose, actibusque judicariis; quia cum in his
posset contingere justitia retarding, & partium
gravamen, quibus, ut occurret Concilium, ab-
stulit exercitium jurisdictionis à Capitulo, &
mandavit transferri in Vicarium; cui decreto per
reservationes tales contraveniretur, & ob id non
sunt permitti. Pro quo citat Quarantam. Quod
verò tradit Marc. Ant. Genuen. in pr. Curia Nea-
pol. c. 85. n. 3. apud Gare. loc. cit. n. 6. Capitulum
non posse causam alteri delegare, quam Vicario
suo, procedit solummodo, quando Capitulum à
principio commisserat causam Vicario, quod tune
eam ab illo auferre non debeat, & alteri delega-
re, nisi ex iusta causa. Ventrigl. Garcias locis cit.
quāvis, ut addit Ventrigl. si Capitulum auferret
causam à Vicario, & committeret alteri (intellige,
sine causa) actus per hoc non irritetur. De cetero
cavendum recte monet Pax Jord. loc. cit. n. 62. à
talibus reservationibus, quæ illicita sunt, & quandoque
simoniae, ut, dum Capitulum reservasset
medieratē salarii, & emolumentorum Vicaria-
tus dividendam inter Caunoicos.

2. Veruntamen his omnibus non obstantibus
testatur Fagi. in c. his que. de major. & obed. num. 72.
S. Congr. præpositam nego. Episcopor. & Regu-
lar. definitivis, Capitulum teneri Vicario suo ju-
risdictionem totam conferre non cumulative, sed
privative. De qua S. Congr. decisione plura in-
fra, ubi de revocatione Vicarii.

*Quæsio 567. An Capitulum, postquam depu-
tavit Vicarium absque reservatione aliqua
vel limitatione, possit deinceps immiscere ad-
ministratiōnē jurisdictionis, & aliqua ad se
avocare?*

1. R Esp. Negativam tener García cit. loc. n. 25.
Ubi ex declarationibus præmissis S. Con-
greg. maximè ex illa Tolent. videtur Capitulum
fede vacante non posse se in aliquo intrahere
circa administrationem jurisdictionis, seu sibi ali-
quid reservare; sed debere totam administratio-
nem jurisdictionis liberè Vicario relinquere, &c.
quod ipsum se intelligere de casu, ubi jam antecé-
deuter jurisdictione illimitate concessa Vicario, satis
indicit per verba eodem contextu subuncta: lucet
antea posset dare huic Vicario potestatem restrictam:
Idem sentire videtur Pax Jord. loc. cit. n. 62. dum
ait: advertendum, quod reservationes, quāvis

P. Laurenii Tract. III. De Capit. sed. vae.

licita fiant in ipso actu deputationis, alioquin
post deputationem non permitteretur amplius.

2. Affirmativam è contrà, & quidem non tan-
tum posse Capitulum ex post reservare, seu avoca-
re ad se aliqua; verum etiam posse se intromittere
in exercitio jurisdictionis, eamque cumulative
exercere cum suo Vicario, sive exercitium illud
non esse privativè apud Vicarium respectu Capi-
tuli, tenet Ventrigl. loc. 2. annos. 15. §. 2. n. 26. citans
pro hoc Meroll. 10. 2. d. 7. c. 7. dub. 25. n. 352. & seq.
& Dian. p. 6. tract. 7. Miscellan. resol. 4. d. que hanc
rationem Ventrigl. quod ante Trident. Capitu-
lum potuit exercere jurisdictionem per seipsa
sine Vicario, & Tridentinum solum obligavit ad
constituendam Vicarium nullā facta abdicatione
jurisdictionis ab illo; adeoque jam sicut Episco-
pus astringeretur constituere Vicarium, non per
hoc dici posset, Vicarium illum habere juris-
dictionem privativè ad Episcopum; ita quoque
dici nequeat, Capitulum, quod in jurisdictione
succedit Episcopo, per hoc, quod arctetur à Con-
cilio, assumere Vicarium, cogi exercitium juris-
dictionis abdicare, & relinquere illud privativè suo
Vicario. Et sic Capitulum non esse privatum exer-
cere jurisdictionem, quin post deputationem al-
teri delegare possit, tenet liberè Diana loc. cit. teste
Ventrigl. quin & huc facere ait Ventrigl. decla-
rationem adductam à Garcia loc. cit. n. 28. qua re-
solvitur non posse Capitulum unà cum Vicario
Visitatore deputare, quod est exercere jurisdictionem, intellige, unà cum Vicario. Contra quod
postremum tamen facit, quod, ut sit Gare. loc. cit.
nu. 27. Congregatio velit, quod, si opus fuerit
Visitatore, Vicarius eum constitutus: hæc enim
verba non tam sonant, quod Capitulum unà cum
Vicario possit deputare Visitatorem, quam quod
Capitulum non nisi per Vicarium, seu ministerio
illius possit deputare illum; adeoque in hoc non
nisi per Vicarium suum exercere jurisdictionem.
Ac proinde etiam contra hanc doctrinam facit,
quod Concilium revera videatur ademissæ Capi-
tulo exercitium jurisdictionis, dum voluit ab eo
constitui Vicarium eo fine præcisè, ut siam per
eum jurisdictionem exerceat: idque idem, quis
negotia tam multiplicita tempore sedis vacantis
occurentia, ordinatis per unum nomine om-
nium quām multorum difficulter sèpè congrega-
billum, & in diversa abeuntium, & inter quos
nonnunquam plures pertinacis & heteroclitæ cer-
reibri, suffragiis expediuntur. Quæ ratio in con-
stitutione Vicarii Episcopi locum habere non po-
test, dum is alia ratione non assimilatur, quam ut
Episcopum nimia negotiorum mole pressum sub-
levet, & in administratione Episcopali coadju-
vet; adeoque, casu quo obligaretur ex hoc capite
assumere Vicarium, exinde nullatenus sequeretur,
administrationem Episcopo adimi.

3. Multoque jam minus poterit Capitulum li-
mitare Vicario illud exercitium jurisdictionis, &
aliqua ad se avocare, ubi is negligenter Capitulo
constitutus à Metropolitano illimitatè. Habet e-
nim rure potestatem omnem & jurisdictionem,
quam Capitulum ei dare poterat, independenter
à voluntate Capituli; quam proinde ei immittere
dein non potest Capitulum. Et id velle videtur
Garcias loc. cit. n. 34. ubi: videtur Metropolitaus,
ad quem devolvitur deputatio Vicarii; si Capitu-
lum in eo deputando fuit negligens, iuxta decre-
tum Concilii possit illi date jurisdictionem & po-
testatem in illis, quæ Capitulum sibi reservavit.

Nam eadem est ratio de parte ac de toto; ita ut sensus sit: in iis, quæ Capitulum sibi reservare potuisse (nam dum neglexit depurare Vicarium, sicut nulla ei actu commisit, sic quoque null'a sibi actu reservavit) vel certè ut sensus sit: in iis, quæ forte Capitulum sibi actu reservavit, relinquendo de cetero deputationem Vicarii Metropolitano.

Quæstio. 568. Num ergo etiam ita omnis iuridictio transferat ad Vicarium (intellige, dum illimitata ac simpliciter deputatur absque ulla positiva reservatione) ut transferant quoque ad eum, quæ speciale alias mandatum Episcopi requirunt respectu Vicarii Generalis illius?

1. **R** Esp. Non convenire in hoc A.A. affirmavit. Nam tenet Garcias loc. cit. n. 28, ubi: Videatur in Vicarium electum à Capitulo sede vacante eo ipso transire totam iurisdictionem Capitulo competentem, nec esse necessarium speciale mandatum seu commissionem quoad ea, quæ in Vicarium Episcopi non transirent sine speciali mando. Nam cum Concilium arctet Capitulum ad constitendum Vicarium, qui totam iurisdictionem administraret, non videtur necessaria aliqua commissio, &c. Citat pro hoc Garcias, uti & Barbo, Gutier. qq. canon. l. 1. c. 11. nu. 10. Marc. Anton. Genuen. in pr. Curia Neapol. c. 86. n. 5, citatur quoque à Barbo, Molin. de Iust. tract. 5. d. 11. nu. 4. quorum opinione probabilem dicit Ventrigl.

2. Negativam è contraria, nempe ea, quæ specialem commissiōem requirunt, specialiter ei committi debere, sine qua speciali commissiōne ea in illum non transirent, tenent Barbo, jur. eccl. l. 1. c. 32 n. 103. Castropal. tract. 13. d. 2. p. 29. n. 5. Pirh. ad tit. de off. Vicar. nu. 78. Ventrigl. loc. cit. nu. 21. citans Meroll. ubi supra nu. 256. & seq. Diana p. 8. tract. 4. resol. 64. citans insuper Novar. in summ. Bullar. 10. 2. tit. de Capit. sede vac. n. 10. qui omnes testantur, diliguisse Rota sententiam affirmativam in una Mauri. pensionis de 25. Junii 1626. Sic itaque Vicarium Capitularem (intellige illimitate constitutum) non posse sine speciali mandato Capituli dispensare in interstitiis, tradit Ventrigl. cit. n. 21, in fine citans pro hoc Mandos. Pavin. Sbroz. Item Fagn. in c. his quæ de major. & obed. n. 51. Pro hac sententia potissimum urget illud Ventrigl. quod ex eo, quod obligatur Capitulum constituere Vicarium, non sequatur Vicarium illum necessariò habere totalem Capituli iurisdictionem, quodque quoad hoc punctum non appareat ratio differentia inter Vicarium Capituli, & Vicarium episcopi. Verum ratio hæc differentia probabiliter videtur insinuata quæ præced. uti & contra alterum ibidem aliquid dictum. Porro penes Capitulum remanere adhuc jura & necessitatē tuendi ecclesiasticā libertatem & disciplinam ait Pax. Jord. l. 12. tit. 2. n. 35. prout dispus probat Quarant. apud eundem ex Brevi Clem. VIII. dato ecclesia Neapolitanæ sede vacante, quod recitat ibidem Pax. Jord.

Quæstio. 569. An igitur Vicarius Capitularis majorem potestatem habeat, quam Vicarius Generalis Episcopi: & sicut hic, ita & ille habeat iurisdictionem ordinariam, faciat que idem tribunal cum Capitulo, sicut Vicarius Episcopi cum Episcopo?

1. **R** Esp. ad primum convenienter magis ad sententiam secundo loco propositam quæ

præced. ex sola designatione non transire in Vicarium, seu officialeum Capituli sede vacante majorē potestatem, quam in Vicarium Episcopi. Pithloc. cit. Sbroz. de off. Vicar. l. 2. q. 41. n. 5. citans Mandos. ad regul. Cancell. 24. q. 6. n. 10. Pavin. q. 10. p. 24 n. 17. Castropal. loc. cit. Garc. cit. q. 7. nu. 29. ubi: quamvis antea in Vicarium Capituli sede vacante non transiret major potestas, quam in Vicarium Episcopi, &c. nisi per rō ante intelligat antē dispositionem illam Tridentini de exercenda iurisdictione à Capitulo per suum Vicarium, dum fortè is citra obligationem ab eo deputatus fuisset, non transire in illum majorem potestatem, quam transiret modò in Vicarium Episcopi, dum is ab eo citra obligationem assumitur. Subjungit enim Garcias illa verba immediatè, postquam præmisisset: cum Concilium arctet Capitulum ad constitendum Vicarium, qui totam iurisdictionem administraret, non videtur necessaria aliqua specialis commissio. Et certè sic congruentius ad hanc sententiam dicteret, habere in tantum majorem potestatem Vicarium Capitularem pra Vicario Episcopi, in quantum hic eger in pluribus speciali commissione Episcopi. Vide dicta supra, ubi: num Capitulum habeat majorem potestatem, quam Vicarius Generalis Episcopi.

2. Resp. ad secundum, habere Vicarium Capituli fundatam intentionem in exercitio ordinariæ iurisdictionis eadē prossus ratione sibi, quod ipsi Episcopo competentis, ait Pignat. rom. 10. consult. 12. nu. 1. citans gl. in c. Romana. de appellat. in 6. v. generaliter. Covar. qq. præct. c. 4. n. 87. & var. resol. l. 3. c. 20. nu. 4. Sauch. de marim. l. 3. d. 29. qu. 1. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 9. ubi tamen aliud nihil, quam quod Vicarius Episcopi habeat iurisdictionem ordinariam, pro quo citat quamplurimos. Idem jam ante Pignatellum expresse tradidit Garc. p. 5. c. 8. n. 22. ubi postquam præmisisset hæc formaliter. Permittendum est, quod Vicarius sicut Episcopus Ordinarius est: idque quamplurimis quoque ciatis stabiliusset, subjungit: idem dicendum est in Vicario Capituli sede vacante. Et sanè in utroquo Vicario, nempe Episcopi, & Capitulari eadem est ratio: sive dicatur cum Sbrozio, Sanch. Maranta, & pluribus aliis, quos refert Garzia loc. cit. nu. 24. Vicarium Episcopi ex eo esse ordinarium, quod lex concedat illi iurisdictionem, interveniente facto, & ministerio (nempe assumptione, qua in Vicarium assumitur) Episcopi; sive dicatur cum ipso Garcia, Vicarium Episcopi accipere iurisdictionem ab Episcopo cum deputante, ut Abb. in c. Romana. de appellat. in 6. & Vestrius in pr. l. 3. c. 3. n. 2. ex eo tamen esse ordinarium, quod juris permissione ab Episcopis constituitur, ut eorum locum teneat, vicēsque gerat iurisdictionem generaliter exercendo, & sic periude sit, ac si à lege constitueretur. Eadem siquidem applicari possunt Vicario Capituli, eti prius fortè minus congrueret ad dicta quest. ante hanc. 4. cum Vicarius hic non accipiat iurisdictionem hanc à lege seu dispositione Tridentini ministerio Capituli eum deputantis, sed immediatè ab ipso Capitulo, à quo constituitur, non solùm ex juris (intellige Tridentini) permissione & consensu, sed etiam iussione, geratque vice Capituli, ejusque iurisdictionem, quæ utique ordinaria est, generaliter exerceat.

3. Resp. ad tertium: Videretur facere idem Consistorium, seu tribunal cum Capitulo. Si enim illud facit unum Consistorium, seu tribunal cum Episcopo, qui est in tribunali Episcopatus constitutus cum

Eum generali commissione, non facta determinatio ad certum locum seu partem diaconis, & dicitur Vicarius Generalis seu principalis. Sbroz. l.1.q.3.nu.26. & q.23. & seq. & q.29. Garc. cit. v.8 nu.27. gl. in Clem. & si principalis. descript. v. foraneo. & ibidem Card. nu.3. Imol. nu.17. Abb. nu.5. Rebuff. in pr. tit. de Vicar. Episc. num. 6. Sauch. ubi ante. nu. 11. &c. Vicarius quoque Capituli faciet unum cum eo tribunal, cum totam jurisdictionem Episcopi & Capituli ex generali hujus commissione exerceat. Quamvis hic aliquid quæstionis de nomine intercurre videatur; dum nimirum Capitulo non nisi per Vicarium permittitur exercere jurisdictionem, adeoque tribunal ad exercendam per seipsum jurisdictionem non habeat, sicut habet Episcopus cumulative cum suo Vicario ex eodem tribunal administrans justitiam & jurisdictionem. Nil tamen vetat quod minus Vicarius dicatur occupare tribunal jurisdictionis Capitularis, & eam ex illo administrare.

Quæst. 570. Num igitur etiam à Vicario Capitulari appellari nequeat ad Capitulum?

R Esp. Sequi videtur, quod sicut à Vicario Episcopi ad Episcopum appellari nequit, quis habeat idem tribunal, ita etiam nequeat appellari à Vicario capitulo. Ita etiam tenere videtur Sbroz. l.3 q.14. n.8. dum enim ibi tradit, quod sicut, si causa esset commissi per Episcopum Vicario, non tanquam Vicario, sed tanquam Delegato, Vicarius non haberet idem tribunal cum Episcopo; cum tunc à Delegato appellatur ad Episcopum; ita etiam sit in Vicario Capitulari sede vacante, qui in causa sibi delegata non facit unum Consistorium cum Capitulo, ut Pavin. p.2.q.10.n.14. adeoque, quod hinc infertur, ab eo appellari nequeat ad Capitulum.

Quæstio 571. Quid igitur agendum, seu quod recurrentum, dum Vicarius Capitulari recusat ut suspectus?

R Esp. De hoc satis dictum supra, ubi an, & qualiter Capitulo possit cognoscere causas suspicionum motas contra suum Vicarium.

Quæstio 572. Num Vicarius electus jurisdictionem exercere posse ante literas patentes electionis illius confessas, eique traditas?

R Esp. Affirmative. Carol. de Luca ad Ventrigl. tom. 2. annot. 15. §. 2. n. 10. ubi: Vicarius electus, si ante literas expeditas patentias exerceat jurisdictionem, non cadet à jure suo, mandatum oretenus dari potest. Item Cardin. de Luca de Canon. & dignit. d. 26. nu. 2. juncto nu. 10. ubi: procedit id (nempe quod ante expeditas literas sua deputationis non possit quis administrare) quando agitur de actu, qui exigit ad sui perfectionem Superioris autoritatem, ut est v. g. in electione, quæ egit confirmatione; secus autem est in hac materia, in qua non agitur nec de vera electione, nec de nominatione exigente post se etiam actum ad sui perfectionem; sed agitur de simplici deputatione sonante in mandatum, quod Episcopus vel Prelatus, vel ejus loco Capitulum dare dicitur; quod mandatum ad sui essentiam non exigit scripturam, sed etiam ore tenus dari potest. Sbroz l.1.q.64. Et generaliter quod dicti termini non intrent in illis actibus, qui salutum actum ad illorum perfe-

cionem non exigunt; ubi scilicet ipsa electio est collatio simul. Garc. p.1.c.6.n.23. litteræ siquidem patentes expediuntur ad probationem, non autem ad substantiam, vel perfectionem actus; cum nullo jure cautum sit, eas requiriri de substantia. Ita ferè Card. de Luca.

Quæstio 573. An excommunicato, aut per aliam censuram suspensi Capitulo suspensa quoque sit jurisdictione Vicarii Capituli?

R Esp. Affirmative. Plth. ad tit. de off. Vicar. n.78, ubi: suspensi vel interdicto Capitulo ipse Vicarius suspensus & interdictus eset; quia Vicarius utitur jurisdictione Capituli. Castrop. tral. 13. d.2.p.29.nu.3. Garc. p.3.c.6.n.32. ex Summ. tom. 5. d.7. f.3. n. 13. ubi is: si Capitulum habeat impedimentum ulrum jurisdictionis, consequenter etiam Vicarius habet idem impedimentum, sicut in Vicario Episcopi, &c. & ego in for. benef. p.2.q.715.n.1. contra Ugolin. tab. i. de cens. t.10. §.2.nu.4. expresse dicentem, jure Capituli suspensi ob censuram aliquam, Vicarii hojus jurisdictionem non suspendi, nec impedihi, ut contingit in Vicario Capituli. Pro quo citat c. 1. de off. Vicar. in 6. Idem cum Ugolino tentire videtur Sbroz. l.3.q.17. nu. 11. & 11, ubi: locum non habet in Delegato excommunicati, cuius jurisdictione non suspenditur excommunicato delegante; quia Vicarius in causa sibi delegata non facit idem consilitorum cum Episcopo, intellige, delegante; & mox subiungit: extenditur hæc declaratio, ut locum habeat etiam in Vicario Capituli sedē vacante, ut Pavin. p.2.q.10. nu.14. post Card. in Clem. & si principalis. de rescrip. nu.9. Verum, ut vides, loquitur Sbroz. in casu, ubi à Capitulo specialiter causa aliqua delegata Vicario suo, non ut Vicario, sed ut Delegato, de quo casu non procedit quæstio; sed respectu eorum, quæ illi generaliter ut Vicario commissa sunt à Capitulo. Poterò procedit responsio, etiam si Vicarius deputatus à Metropolitanu; quia & is jurisdictionem Capituli exercet, sive habet jurisdictionem dependentem à jurisdictione & potestate Capituli, et si independenter à voluntate illius eam habeat. Garc. loc. cit. n.33. ex eodem Suarez.

Quæstio 574. Vicarius Capitularis quid posse quoad condenda statuta nova, & abroganda vetera, & quoad transgressores puniendum?

R Esp. Facere potest constitutiones obligantes totam diaconis, & quæ duratura perpetua, quandom à secuturo Episcopo non fuerint revocari; si enim statuendi pender à jurisdictione juxta c. 2 de constitut. in 6. Ventrigl. tom. 2. §. 2. n. 39. citans Quarant. in summ. Bullar. v. Capit. sede vac. vers. quartuero. Vulp. in pr. s. 44. nu. 16. Meroll. ubi supra, n.39. Potest etiam statuta antiqua, & facta à prædecessoribus prælatis revocare (intellige, nisi authoritate Apostolica sint firmata); illa enim neque Episcopus abrogare potest) Ventrigl. loc. cit. n.40. citans Gemini. Zabarel. Felin. Pavin. Quant. ubi ante in fine. Qualiter hæc ipsa limitentur, & extendantur, vide supra, ubi; quid Capitulum possit hoc in puncto. Eadem enim omnia, quæ potest Capitulum quoad hæc, potest etiam ex eius commissione Vicarius; & quidquid illud non potest, id neque poterit Vicarius; ut potest cujus potestas non potest esse major potestate Capituli, à

quo constitutus eam accepit. Pirk. loc. cit. n. 78. Veruntamen in condendis statutis istiusmodi generalibus egebit speciali saltem consensu Capituli, si non demandatione, & commissione; cum etiam Episcopus hac in parte in pluribus egeat consensu Capituli. Et hoc voluit Ventrigl. dum ait: potest Vicarius Capitularis habens facultatem à Capitulo statutum condere. Potest quoque ad observanda statuta sua & Capituli cogere intentatis penas, & transgrediores illorum punire. vide quoque quia in hac parte dicta sunt supra de Capitulo. Ad penas tamen has infingendas non videtur egerre speciali consensu, aut commissione Capituli; cum cui concedatur potestas statuendi, penasque intentandi, eidem hoc ipso concessa sit potestas eas actu infingendi, ne alias detur jurisdictione sine coercitione contra textum c. ex literis de off. delegati.

Quaestio 575. An Vicarius possit quoque de aliis delictis cognoscere, eaque punire.

R Esp. affirmativè: potestatem enim hanc habet Capitulum iuxta limitationes datas supra, ceterisque exercitum illius cum iisdem limitationibus ex commissione generali concessum Vicario.

Quaestio 576. Quid possit Vicarius quoad infingendas censuras?

1. R Esp. primò in genere: potest Vicarius ne-
dum minari censuras, sed & illas exequi.
Pignat. tom. 10. consult. 121. n. 4. Sbroz. l. 2. q. 182.
n. 7. Censura enim est nervus ecclesiastica disciplina. Sbroz. loc. cit. n. 2. ex Abb. in c. cùm inter. de consuetud. & in specie de excommunicatione ait Trident. sess. 25. c. 3. & per illam Judices ecclesiastici (qualis utique est Vicarius Capituli, uthorp ordinariam habens jurisdictionem juxta dicta supra) exercent jurisdictionem. Sbroz. ibidem citat. c. licet. de jurejur. in 6. & ibi Archid. c. ex literis. de off. deleg. & ibi Canonista passim. Poterit itaque in hoc genere Vicarius, quod quoad hoc potest Episcopus; si quidem quod is potest, potest Capitulum, nisi specialiter ei haec facultas in quibusdam casibus denegetur. Ventrigl. cit. loc. n. 46. Barbos. jur. eccl. l. 1. c. 32. n. 65. citans Navar. in man. c. 27. n. 5. Molina. de inst. tr. 5. d. 11. n. 6. &c. potestatis vero, quia habet Capitulum, exercitum habet Vicarius: neque ad hoc videtur Vicarius egero speciali mandato Capituli ob rationem in fine quest. ante hanc penult insinuatam, quamvis Rebuss. in pr. benef. tit. form. Vicar. n. 174. apud Sbroz. loc. cit. n. 4. dicat, solere ad majorem cautelam in Vicariatu exprimi commissio suspendendi, & interdicendi. ipse quoque Sbroz ibidem dicat, se putare fore exprimendum dictam commissiōnem in casibus, in quibus ageretur de perpetua suspensione, vel multū diurna, quam Vicarius Episcopi (idem juxta illum est de Vicario Capituli; ad illum enim omnia precedentia extendit n. ult. cit. q. 182.) ferre non posset sine speciali mandato; cum suspensio perpetua, & diurna dicitur de arduis secundum Innoc. ex Abb. in c. ad hac. n. 1. de off. Archiep. ita ut dicant Episcopum illam ferre non posse sine Capitulo.

2. Resp. secundò in specie. Poterit itaque Vicarius Capituli non minus, quam alius Judex ecclesiasticus (de quo id apud Sbroz. n. 3. tenent Abb. in c. cùm eccl. de off. ordinari. n. 4. Innoc. ibid. in fine. juxta Trident. loc. cit.) & in specie quam Vicarius Episcopi (de quo id tenent apud eundem

cum commun. Rebus. loc. cit. Covar. in c. clm. § 2. n. 7. Navar. loc. cit. n. 159. & 168. Suspendere & interdicere Sbroz. de hoc Vicario in specie loquens cit. n. 7. citans Rebuss. in pr. tit. de devol. n. 63. Pirk. ad tit. de off. Vicar. n. 78. citans Suar. de cens. d. 7. f. 3. n. 10. & d. 2. f. 2. n. 9. Poterit quoque excommunicare. Paris. loc. cit. Pax. Jord. l. 12. tit. 2. n. 41. Sbroz. l. 2. q. 168. n. 6. citans Rebuss. in pr. ubi ante. Idque etiam si non esset sacerdos, ut de Vicario Episcopi ibid. n. 5. Sbroz. citans Calderini. in c. excommunicari. n. 16. de rescript. Excommunicatio siquidem non minus censura est, quam suspensio, & quidē principalior: ergo si, ut dictum, Judices ecclesiastici per censuras exercent jurisdictionem, quia & ut dictum ex Tridentino, excommunicatio est nervus disciplina ecclesiastica, hanc infligere, ubi opus, utique spectabit quoque ad Vicarium Capituli ob rationem communem his omnibus supra datum, nec alius dicitur jurisdictione ordinaria sine coercitione, quod falsum est; cum talis jurisdictione sit nulla. Sbroz. l. 2. q. 68. n. 4. citans l. 1. & ibi DD. f. de juris. omn. Iud. & c. cùm contingat. de for. compet. & ibi Abb. Imol. Felin. quin & actus excommunicationis sit actus jurisdictionis. Sbroz. loc. cit. n. 2. citans c. cùm eccl. de off. ordinarii. & ibi Abb. & alii. Imo quilibet Judex ecclesiasticus potest excommunicare, etiam si delegatus inferioris Episcopi juxta Sbroz. loc. cit. n. 3. citantem pro hoc plures. Et quod possit sine speciali mandato excommunicare Vicarius Episcopi, habet Sbroz. l. 2. q. 170. n. 1. adeoq; pariter si non potius Vicarius Capitularis.

3. Resp. tertio, poterit quoque Vicarius hic vi-
gore commissionis sua (intellige generalis) ex-
communicare, suspendere, & interdicere singula-
res personas, seu Canonicos de Capitulo. Pax.
Jord. loc. cit. Pignat. loc. cit. n. 4. Poterit quoque
contra eosdem Capitulares procedere sine adiun-
ctis, quando id poterat Episcopus. Pax. Jord. loc.
cit. Garc. p. 5. c. 7. n. 23. ex declaratione S. Congreg.
Non tamen poterit Vicarius totum Capitulum su-
pendere, vel interdicere; quia redundaret etiam
in ipsum Vicarium. Pax. Jord. ibid. vis enim officia
& jurisdictionis Vicarii dependet ab ipso Capitu-
lo, & si ipso Capitulo suspensus est quoque ejus
Vicarius, etiam si fuerit deputatus à Metropolita-
no, aut ab Episcopo viciniori ob negligendam
Capituli. Pirk. loc. cit. n. 78. Pax. Jord. loc. cit. Sua-
rez de censur. d. 7. f. 3. n. 13. & ex eo Garc. loc. cit. n. 32.
Quarant, & Barbosā apud Pax. Jord.

*Quaestio 577. Num Vicarius possit quoque Cle-
ricos privare beneficiis, & procedere ad a-
ctualem degradationem.*

R Esp. Videtur posse Vicarius exigente atrocitate delicti Clericum privare beneficio. Vi-
detur quoque posse devenire ad verbalem degra-
dationem: utrumque enim potest Capitulum, ut
supra dictum, quamvis quoad utrumque, & ad mi-
nimum quoad secundum egere videatur specialis
commissione, aut consensu Capituli. Et sic posse
beneficiatum per Vicarium Episcopi removeri,
simpliciter tener Franc. in cap. licet. de jurejur. apud
Sbroz. l. 3. q. 162. n. 7. Et ex mandato Episcopi spe-
ciali posse eundem Vicarium deponere, seu verba-
liter degradare, tenet Sbroz. loc. cit. n. 8. ex Bald. in
l. aliquando. n. 8. ff. de off. procons. Et sic de consueta
dine servari dicit Franc. loc. cit. Ad realem vero &
actualem degradationem devenire non poterit,
quia ne quidem Capitulo, sed solis Episcopis id
comperit juxta dicta supra.

Quaestio

Questio 578. An Vicarius Capitularis uti debet carceribus, alisque ministeriis Episcopi, an vero Capituli habentis alias suam jurisdictionem?

R Esp. Debet uti carceribus Episcopi, non Capituli. Sbroz, l.1.q.16.n.7. citans Pavin. tr. de potest. Capit. sede vac. p.2.q.10.n.9. quia est Vicarius episcopalis jurisdictionis deolutus ad Capitulum, & non est Vicarius jurisdictionis aliunde, etiam vivente Episcopo, competentis Capitulo.

Questio 579. Num Vicarius Capitularis possit sibi applicare penas seu multas pecuniarias?

R Esp. Negativè: Ex enim applicanda locis pii, ut expressè disposuit Trident. sess. 25. c. 3. ubi: ut licet eis (nempe Judicibus ecclesiasticis) procedere per multas pecuniarias, quia locis pii ibi existentibus eo ipso, quid exinde fuerint assignentur, ad quæ locum sit declaratio S. Congreg. apud Gallemart. Pena fori ecclesiastici pii locis sunt applicandæ. Nec valet consuetudo contraria, per quam pars penarum applicatur Vicario, vel Cameræ Apoliticæ, etiam in minima parte. Poterit proinde Vicarius Capitularis hujus decreti autoritate id statim exequi, neque poterit sibi aliquam portionem retinere sub prætextu salarii sui; nam illud consequi poterit in fructibus ecclesia vacantis. Ventrigl. tom. 2. annos. 15. §. 1. n. 25. citans Meroll. Theal. mor. tom. 3. d. 7. c. 7. n. 21.

Questio 580. Num Vicarius possit quoque penas, etiam ad quas quis damnatus à defuncto Episcopo, remittere, & à censuris absolvire.

I. **R** Esp. ad primum: Probabiliter potest remittere penas tam à seipso, quam à defuncto Episcopo, aut etiam à Capitulo sede vacante (spatio nimis illorum octo dierum, quo ante constitutionem Vicarii administrabat per seipsum) interrogata. Potest enim id ipsum probabilitas Capitulo, ut vidimus supra. Et sic quod penas ab Episcopo defuncto inflatas de Vicario Capitulari tñnt Ventrigl. loc. cit. n. 42. quāmvis iste videatur i respectu Vicarii requirere ad hoc specialem Capituli commissionem; dum ait: Capitulum, & ejus Vicarius ad id facultatem habens potest facere gratias, & remittere penas, etiam ad quas Episcopus præmortuo subditos condemnavit. Quā falso speciali commissione non videtur egere quoad remittendas penas, ad quas ipse ex generali commissione condemnavit, et si secus videatur quoad penas à Capitulo ipso inflatas.

2. **R** Esp. ad secundum, absolvere quoque potest Vicarius ab excommunicatione (idem est de aliis censuris) Fagu. in c. per vent. de sentent. excom. n. 16. citans gl. in cap. unic. de major. & obed. in 6. v. juris. (loquunt aures Fagu. in specie de absolutione ab excommunicatione canonis, sive ob percussionem clerici, si ea levius sit.) Sbroz. l.2. q. 172. nn. 4. citans Rebuff. in pr. tit. de devolut. n. 63. Pirh. ad lit. de off. Vicar. num. 78. ubi: Vicarius, sive is, quem Capitulum ut administratorem constituit, potest excommunicatos à jure, vel ab homine, v. g. ab Episcopo mortuo, vel ejus Vicario, vel Delegato sede Episcopali vacante absolvere, licet Episcopus possit, si vivere, nisi à sede Apostolica id fuerit ei interdictum, &c. Vide de hoc dicta supra de Capitulo; ea enim omnia poterit ejus Vicarius. Idque absque speciali ejus mandato: si

enim sine eo excommunicare potest, ut dictum paulò supra, potest etiam sine eo absolvere: excommunicatus enim ad suum excommunicatum remitti debet absolvendus ab eo. Sbroz. loc. cit. n. 1. juxta v. pastoralis. de off. ordinari. & ibi Felin. n. 9. sunt enim convertibilia condemnare & absolvere, ita ut, qui potest unum, possit & alterum. Sbroz. n. 2. citans Menoch. de arbitr. iudic. l. 1. q. 43. n. 3. & seq. & potestas data ad ligandum commissa quoque est ad solvendum. Innoc. in c. prudentiam. n. 9. de off. deleg. Abb. in c. nuper. de sent. excomm. v. excommunicatus, & alii apud Sbroz. cit. n. 2. quitamen hoc ipsum loc. cit. n. 14. limitat: ut si alicui, v. g. Vicario esset tantum fearentis excommunicationis delegata, tunc si excommunicavit, non potest absolvere, nisi hoc ipsum in commissione dicatur. Pro quo citat Borgal. tract. de irregul. & disp. p. 6. tit. de absolv. à major. excom. n. 29. De ceterò potest Vicarium absolvere ab excommunicatione, et si sacerdos non sit, ed quod hac absolutio, ut & ipsa excommunicatione sit actus jurisdictionis, habet Sbroz. loc. cit. n. 7. citans pro hoc Calder. in c. ab excommunicato. de rescript. n. 6. &c. quāmvis num. II. subiungat, Vicarium non sacerdotem honeste facturum, si committat absolutionem sacerdoti, qui simili à culpa seu peccatis, & ab excommunicatione absolvat. Pro quo citat Abb. in cit. c. ab excomm. n. 16. & Hostiens. ibid.

Questio 581. Vicarius Capitularis an dispensare possit in casibus, in quibus dispensat Episcopus?

I. **R** Esp. Poterit id utique, ubi Capitulum ei omnimodum authoritatem, etiam ad ea, quæ speciale mandatum requirunt, concessit; poterit enim tunc omnia exercere, & facere, quæ potest Capitulum ipsum, sive jurisdictionis sint necessaria, sive gratia. Ventrigl. cit. annos. 15. §. 2. num. 37. Jam vero Capitulum, ut vidimus supra, in casibus istis dispensare potest. Num vero dispensare sit ex illis, quæ requirunt speciale mandatum Episcopi respectu Vicarii sui, Capituli respectu Vicarii Capitularis, non convenit inter AA. Pro negativa sententia facit, quod dispensare sit jurisdictionis, ut Decius in c. at si clericis. & de adulteriis. de iudic. n. 22. Cardin. ibidem in 4. nov. quin &c., ut dictum supra, dispensare non sit actus mere voluntarius; cum sepe expediens sit, immo necessarium, dispensare cum subditis. Ea autem, quæ sunt jurisdictionis, possit Vicarius exercere sine speciali mandato, ut Federic. conf. 120. Felin. in c. etiam te. de rescript. n. 17. Abb. in c. quoniam. de off. deleg. & plures alii apud Sbroz. l.2. q. 35. n. 2. Et in specie de Vicario Capituli sede vacante, quod possit dispensare sine speciali mandato, tradit Rebuff. in pr. benef. tit. de devolut. num. 63. quem tamen inconstantia arguit Sbroz. loc. cit. n. 3. ex eo, quod tit. de form. Vicar. Arth. ch. n. 43. contrarium teneat de Vicario Episcopi. Quod num iuste faciat, non satis liquet, cum plurima sit, sed quæ speciali mandato egere Vicarius Episcopi, quām ad quæ eo egere Vicarius Capituliz plurāque sibi reservare polle videatur Episcopus, quām Capitulum; adeoque non sit in hoc omnimoda partas inter Vicarium Episcopi, & inter Vicarium Capituli. De ceterò pro affirmativa quoad Vicarium Episcopi, quod is egeat speciali mandato ad dispensandum, stant Sbroz. loc. cit. n. 3. & quos is citat Calder. vns. 1. tit. de off. Vicar. Felin. in c. at si clericis. n. 22. Cuch. Inß. Jur. Canon. de Vicar. Episc. num. 62. & 111. Borgal. de irreg. & dispens. c. fin. n. 22.

2. Quis & idem in specie de Vicario Capitulari tenet Sbroz. loc. cit. n. 6. citans pro hoc Pavlin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 17. Fundatum illius est, quod dispensatio habeat se in star restitutionis in integrum; restitutio autem in integrum non delegetur ex generali mandato juxta L. l. l. ff. de minor. Roland. cons. 2. in princ. vol. 2. qui dicat hanc esse communem opinionem. Item, quod in mandato generali Vicarii non veniant ea, quae sapient liberalitatem, ut Castren. cons. 248. Roland. loc. cit. quos citat Sbroz. adeo que nec dispensatio, utpote quae provenit ex speciali gratia & liberalitate. c. fin. de transact. Castren. loc. cit.

2. Sic itaque juxta hanc sententiam postremam non poterit dispensare Vicarius Capitularis in interstitiis sine speciali mandato Capituli, ut id docent Ventrigl. 10. 2. annot. 15. §. 1. n. 40. citans pro hoc Barbos. sum. Apost. decisi. v. Capit. sede vac. num. 14. Vulpe. in pr. c. 44. n. 14. Aldan. compend. can. resolut. tit. 3. n. 6. qui etiam referat sic decisum à S. Congr. E contra simpliciter & indifferenter hanc facultatem dispensandi in interstitiis spectare ad Vicarium Capitularem tradit Riccius. decis. 185. sub n. 2. apud Ventrigl. & Machadus apud Dian. p. 8. tr. 4. resol. 5.

3. Item juxta hanc sententiam non poterit Vicarius ille dispensare cum illegitimis ad Ordines minores, & simplex beneficium, nisi de speciali mandato Capituli, ut expressè docent Ventrigl. loc. cit. §. 2. n. 58. Dian. loc. cit. resol. 6. citans Meroll. Theol. mor. 10. 3. d. 7. c. 7. dub. 1. n. 34. Rodriq. in sum. tom. 1. c. 71. n. 5.

Quæstio 582. Quid possit Vicarius Capituli circa cognoscendas causas matrimoniales?

R Esp. De causis matrimonialibus posse cognoscere Vicarium Capitularem habentem omnimodam autoritatem (intellige, à Capitulo) ait Ventrigl. cit. §. 2. n. 3. 8. citans præter alios Dianam ubi ante resol. 22. & Barbos. jur. eccl. 1. 1. c. 32. n. 102. ubi tamen illi nihil de Vicario Capitulari, sed solum Capitulo. Porro per omniam odatam autoritatem intelligere videtur ab solutam potestatem quoad omnia, quæ Capitulum committere potest; adeo que etiam ad ea, quæ speciale mandatum requirunt. De quo tamen merito dubitari potest; cum nimis cognitio illa causarum matrimonialium (etsi ut dictum supra, ex sint de arduis; cum in iis agatur de statu hominis. Sbroz. lib. 2. q. 44. n. 4. citans præter alios Menoch. de arbit. l. 2. casu 205. n. 7. & quæ sunt ardua, non transeat alia in Vicarium, etiam cum amplissima facultate constitutum. Sbroz. loc. cit. n. 5. ex Federic. de Senis cons. 302. &c.) egeat speciali mandato, cum spectet ad jurisdictionem ordinariam, sicut ex illis, quæ frequentius in administratione Episcopatus occurrit. Sic causas matrimoniales à Vicariis Episcoporum passim, ut videmus, cognosci comprehendique illas in generali mandato Vicariatus, expressè docet Cuchus Inst. de Episc. l. 2. tit. 6. n. 123. apud Sbrozium de off. Vicarii l. 2. q. 43. n. 4. qui & ipse hanc sententiam tenere haud obscurè dignoscitur, dum n. 5. de suo rationem hujus addit, dicens: nam ad cognoscendum causas matrimoniales duo in Judge reuiruntur, scilicet scientia Canonica, & quod habeat potestatem seu jurisdictionem

nem ordinariam, vel delegatam; Vicarius autem Episcopi hanc scientiam habere debet, & est Juxdex ordinarius; adeo que merito causas matrimoniales cognoscere potest. Quis & expressè hanc sententiam de Vicario Episcopi tenet idem Author l. 2. q. 44. n. 1. in fine, ubi pro hoc, quod iste Vicarius cognoscere possit, & terminare dictas causas sine speciali mandato Episcopi, citat Lambert. de jurep. l. 2. p. 3. q. 2. a. 3. Covar. l. 4. Epitom. c. 8. §. 12. n. 1. Præpos. & Abb. c. fin. de cognat. spirituali. &c. Ac denique hanc questionem concludit dicendo: ab hac sententia majorē numero authoritatum probata non recedo. Unde idipsum à fortiore dicendum videtur de Vicario Capitalati. Neque hic obstat, quod juxta Tridentinum dictum illarum causarum matrimonialium nullius alterius inferioris, quam Episcopi examini relinquatur: id enim, ut inquit Sbroz. cit. q. 43. n. 7. intelligendum non est de Vicariis, sed alius inferioribus Prelatis, juxta dicta à nobis supra, ubi an cognitione causarum illarum competit Capitulo. Vide plura etiam de his, ubi actum de Vicario generali Episcopi.

Quæstio 583. Num Vicarius Capituli per seipsum assistere possit matrimonio sine speciali mandato Capituli?

R Esp. de hoc vix dubitari posse, idque etiam si Sacerdos non sit; cum exercet ordinariam & episcopalē jurisdictionem, potestque delegare cuique alteri Sacerdoti non minus, quam Vicarius Generalis Episcopi hanc potestatem assistendi, sitque Ordinarii & Parochus Parochorum. Et sic expressè tradit Dana p. 8. tr. 8. resol. 49. ubi: sub nomine Ordinarii, qui & assistere, & assistendi licentiam dare potest, in Trident. sess. 24. c. 1. comprehenditur Capitulum sede vacante, & ejus Vicarius. Citat pro hoc Gurrier. de matrim. c. 66. n. 5. & 13. Pontium l. 5. c. 10. n. 4. Boff. c. 4. §. 21. Idem expressè tener Ventrigl. loc. cit. n. 43.

Quæstio 584. Quid possit Vicarius Capituli circa cognoscendas causas civiles, vel etiam feudales?

1. R Esp. ad primum: In generali commissione Vicariatus circa speciale mandatum cognoscere potest causas civiles. Sbroz. l. 2. q. 125. n. 1. loquens de Vicario Episcopi, ac citans Cardin. in Clem. l. n. 19. de off. Vicar. Bald. cons. 477. n. 6. Auffr. in addit. ad Tolosan. q. 148. Beroium. &c. Cum enim in Vicarium per commissionem officii Vicariatus generaliter ei factam transeat cognitione causarum. c. l. c. de off. Vicar. in 6. & ibi AA. cum ex eadem generali commissione Vicarius habeat administrationem in civilibus (quod non minus locum habet in Vicario Capituli, quam Episcopi) necessaria non est specialis concessionis quoad hoc expressio. Sbroz. loc. cit. n. 2. citans Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. Archep. n. 195. Quænam verò sint causæ civiles fori Episcopalis (& consequenter spectantes quoque ad Capitulum sede vacante, & cognoscenda per ejus Vicarium) recenset Cuch. in Inst. jur. can. de Episc. tit. 6. num. 122. apud Sbroz. loc. cit. n. 2.

2. Resp. ad secundum: Causas tamen feudorum

Fund spectantium privativè ad Episcopum , ne quidem de mandato speciali Capituli cognoscere potest ejus Vicarius. Harum enim cognoscentiarum potestatem Capitulum non haber juxta dicta à nobis supra : quorum autem exercendorum Capitulum sede vacante potestem non habet , ea Vicario suo committere non potest. Pith. ad tit. de off. Vicar. num. 78. Causas tamen feudorum spectantium ad Episcopum , & simul ad Capitulum cognoscere potest ; has enim Capitulum sede vacante cognoscendi potestem habet juxta dicta à nobis supra. Item feudorum spectantium privativè ad Capitulum cognoscere potest , sed non nisi de speciali ejusdem Capituli commissione & mandato.

Quæstio 585. Quid possit Vicarius Capitularis circa cognoscendas causas criminales , & in specie heresis?

1. R Esp. ad primum. Quemadmodum de Vicario Episcopi , quod causas criminales cognoscere nequeat , docent Sbrozii lib. 2. quest. 143. num. 1. pro quo citat præter alios quamplurimos Pavinum de potestate Capit. sede vacante. part. 2. quest. 10. num. 33. Rebuffum in pr. benef. tit. form. Vicar. Archid. num. 173. Lancellot. in fin. Juri. Canon. 6. 1. de off. Vicar. Clatum in pract. crimin. §. fin. quest. 40. in fine , juxta cap. licet. de off. Vicar. in 6. Per quem textum correttum ait Extravag. dudum. de appellat. quæ est Alexandri IV. & disponit , officiales Episcoporum ordinariæ causas criminales cognoscere posse. Ita quoque idem tenet Sbrozii loc. cit. de Vicario Capituli sede vacante citans Pavinum ubi ante , numer. 3. Quemadmodum vero id ipsum variè limitat de Vicario Episcopi , ita quoque eadem limitationes in Vicario Capituli locum habere , necesse habebit concedere. Limitat autem primò num. 7. quod opus non sit commissione illa speciali , ubi inquirit & cognoscit , non ut puniat , sed ut referat Episcopo. Pro quo Lap. incit. cap. licet. Diaz. in pract. crimin. canon. cap. 4. num. 5. Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 43. num. 27. Foller. in pract. crimin. canon. part. 1. moral. num. 124. & part. 3. tit. vel absolvantur. num. 26. & alios quamplurimos. Limitat secundò , ut ea opus non sit , dum Vicarius vell inquirere , ut delinquentes se corrigan , & emendent. Pro quo citat Franch. in citat. cap. licet. col. 1. in princip. limit. 3. Innocent. & Jo. And. in cap. ad nostram il. 2. de jurejrand. &c. Limitat tertio , ita ut opus sit dicta speciali commissione , ubi Vicarius inquirere vell , & punire penam privationis , vel depositionis ab officio , vel alia majore ; secus , si poenam pecuniariam , vel simili. Quod ipsum paucim prædicti videmus ab ipsis Archidiaconis , eorumque commissariis. Plures ejusmodi limitationes vide apud eundem.

2. Resp. ad secundum : In crimen tamen heresis posse Vicarium Episcopi inquirere absque speciali mandato tener Sbrozii loc. cit. num. 13. citans Fariuac. in cir. cap. licet. limit. 3. Et ibidem Jo. And. Marian Socin. in cap. qualiter. de accusat. num. 173. Vide tamen supra in tract. de Vicar. generali Episc. ubi de professo quæsumus , quid possit ille Vicarius circa crimen heresis cognoscendum , quæ mens fuerit Sbrozii hoc in puncto ,

dum Author hic quandoque videatur contradicere. De ceterò huic sententia favere videtur Carena tract. de S. Officio. part. 1. tit. 6. §. 3. num. 10. apud Dianam resol. 37. quem vide. Et certè si id potest Vicarius Episcopi , à foriore id posse videatur Vicarius Capituli , ob rationem aliàs datam ; nimis quod Capitulum non ita Vicario suo restringere possit potestatem , quam Episcopus suo. Contrarium nihilominus expressè de Vicario Capitulari tenet Ventril. citato §. 2. n. 27. ubi : prœcedit (nempe Vicarius Capituli) in materia hæresis , prout Episcopus ipse procedere poterat in punitis ac judicandis hæreticis. gloss. in cap. ad abolendam , de hereticis. v. prærogativa. ubi DD. quod intellige , quando habet speciale mandatum à Capitulo. Et tunc solum contra subditos , non autem exemptos procedere potest. Farinac. de heresi. quest. 186. num. 182. Et licet Fariuacius eod. loc. num. 181. dicat Vicarium Capitulare nullam habere jurisdictionem in hæreticos , hoc intelligitur ex generali , secus ex speciali mandato Capituli. Quid etiam hac in parte possit Vicarius Capituli etiam in exemptos , vide apud Dianam part. 8. tract. 4. resol. 37. ex Carena loc. cit. ubi is : in casibus , ubi Episcopus procederet ut delegatus , ut cum in causis hæresis procederet contra exemptos ; nam in hoc casu Episcopum non posse ut ordinarium , sed ut delegatum considerari , secundum communitionem tradit Farinacius , & tunc non posse Vicarium Capituli procedere , magis etiam communem voluerunt , quos citant Farinacius , Castropal. &c. Et hoc quidem de stricto jure procedit ; quoniam in contrarium pro Vicario Capituli sensit Quarant. in summ. Bullar. v. Capit. sed. vacant. num. 1. cujus opinionem video in præxi in nostra Inquisitione Cremona observatam. Ita Carena.

Quæstio. 586. Num Vicarius Capitularis esse possit delegatus Papæ , quemadmodum esse potest Vicarius Episcopi generalis?

R Esp. Affirmative Sbrozii lib. 3. quest. 23. num. 3. citans Pavin. part. 2. quest. 10. num. 6. & 8. gloss. in Clement. et si principalis. de rescript. v. Episcopi. & ibi Abb. num. 1. Garc. de benef. part. 6. cap. 2. num. 42. ubi : Vicario seu Officiali Capituli sede vacante possunt de jure dirigunt delegationes & rescripta papæ , non secus ac Officiali Episcopi ; cum sit Vicarius , seu Officialis jurisdictionis Episcopalis , & sic in Hispania solent Nuncii causas delegare Officiali Capituli sede vacante. Militat enim eadem in hoc Vicario ratio , quæ in Vicario Episcopi ; nempe quia non minus quam ille est dignitas. Personis vero in dignitate constitutis committi possunt causa auctoritate literarum Apostolica sedis , vel Legatorum ejusdem cap. statutum. de rescript. in 6.

Questio 587 Quid ergo possit quoad executionem c. ministrorum Apostolicarum delegatarum Officiali, seu Vicario Episcopi.

1. **R** Esp. Commisla à Sede Apostolica, v. g. literas in forma dignum, dispensationes matrimoniales, & similia directa Episcopo, aut ejus Vicario generali exequi nequit aut expedire Vicarius Capituli sede vacante. Pax Jord. lib. 12. tit. 2. num. 28. sic decimus testans à S. Congregatione Concilii in Cameracensi. 2. Augusti. 1631. Barbos. jur. eccl. lib. 1. cap. 32. num. 57. testans sic resolvit eandem S. Congregationem sub die 24. Maii 1621. dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & ejus Vicario generali, si sedes vacare contingat, non posse per Vicarium Capituli expediti. Pirl. ad tit. de offic. Vicar. num. 78. Garcias loc. cit. num. 41. dicens, id certum; et quod Vicarius Capituli sede vacante non sit Vicarius Episcopi, sed Vicarius episcopalis jurisdictionis. Felin. in cap. Eam te. de rescript. num. 17. apud Layman. in cap. Romana. de offic. Vicar. num. 16. hinc etiam inferens, ut dictum supra quest. 1. hujus capit. quod causa à Sede Apostolica delegata Vicario, seu Officiali Episcopi ab illo cognosci nequeat, si Episcopus mortuus sit; cum is idem Vicarius Episcopi à Capitulo assumptus, & confirmatus, non sit Vicarius Episcopi, sed Capituli. Contrarium tenentibus, quos citat loc. cit. Barbos. Salas. de LL. d. 20. sec. 17. num. 124. Ochogav. de Sacram. tract. 4. de matrim. quest. 11. num. 23. Basili. Pont. de matrim. lib. 8. cap. 18. §. 1. num. 13. Sanchez. de matrim. lib. 8. d. 27. num. 32. à quibus, pricipue à Sanchez, quid in contrarium opponatur, & qualiter probabiliter fundamentum sententiae opposita; quod nempe Vicarius Capituli non sit Vicarius Episcopi, solvatur. Vide apud Layman. loc. cit. & à nobis relato supra cit. quest. 1. hujus capit. 2.

Sed neque, si litera & commissiones simpliciter directa Vicario generali diocesis, non dicendo: Vicario Episcopi; sed Vicario generali diocesis, v. g. Trevirensi: vel simpliciter, Vicario Trevirensi: adhuc Vicarius Capituli sede vacante vindetur non posse eas exequi. Ita expressè Garcias loc. cit. num. 44. & seq. Barbosa loc. cit. citans Leon. in Thes. fori eccl. part. 1. cap. 10. num. 8. Bonacinam de LL. d. 1. quest. 3. punt. 8. §. 1. num. 7. Riccius in decis. Curia Archiepisc. Neapolit. decis. 44. Novart. in sum. Bullar. tit. capit. sede vac. num. 27. Contrarium iterum à fortiore sententibus Sanchez, & aliis pauldante citatis. Fundatur hæc sententia potissimum in stylo curia, & cancellaria, quæ sede Episcopali vacante non dirigit hujusmodi literas in forma dignum, nec dispensationes, & similia Officiali Capituli, sed Episcopo viciniori, vel ejus Vicario. De quo stylo testatur Hieronym. Paul. in pref. Cancell. in princip. vers. circa qualitatem personarum. quod, inquit hi AA. Garcias & Barbosa, manifestum signum esse, nomine Officialis, seu Vicarii absolute prolati in literis, quæ diriguntur, v. g. Vicario Trevirensi, non intelligi Vicarium Capituli, sed Episcopi. Citar etiam pro hac sententia Garcias loc. cit. num. 46. & seq. aliquot Rotæ decisio-

nes, quarum una, nimurum in Ilerdenf. pension; 4. Maii 1588. sic habet: Resolutum seuentiam, de qua agitur, fuisse nullam. Cum enim delegata fuisset causa à Sede Apostolica Officiali Ilerdeni, cuius officium exspiraverat per mortem Episcopi, & à Capitulo deputatus fuisset alius Officialis sede vacante, licet successerit Capitulum in locum Episcopi respectu jurisdictionis ordinaria, non tamen successit respectu jurisdictionis delegata, &c. Non tamen videtur in hoc puncto satis sibi constare Barbos. dum num. 59. ait: & sic jam hodie Capitulum sede vacante exequi non potest causas Vicario Episcopi delegatas, nisi in commissione exprimeretur nomen diaecesis, v. g. Vicario Bracharensi; quia, dum sedes vacat, Vicarius est Officialis diaecesis illius. Ita novissime Vulpe. in pr. Iudic. fori eccl. cap. 44. num. 6.

3. De cetero notandum, quod habet idem Barbosa loc. cit. num. 10. poterit tamen Vicarius Capituli sede vacante executioni demandare literas Episcopi per S. Congregationem directas. & ab illo non executas. S. Congregat. proposita negot. Episcopor. & Regular. sub die 10. Aprilis 1615. nec non omne illud, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breve in causa jurisdictionis importantibus concessum erat, eadem S. Congregat. in Tranenf. 26. Ianuar. 1604. & in Neapol. 10. Februar. anni ejusdem, &c. Quod vero tradit Naldus ad decretal. in cap. ad abolendam. de hereticis, commissiōnem, seu delegationem factam Episcopo defuncto (intellige à Sede Apostolica) expediti posse per Vicarium Capituli, Diana part. 8. tr. 4. resol. 66. in fine. dicit omnino improbabile; et quod causa delegata Episcopo mortuo expediti nequeant per ipsum Capitulum, utpote quod non succedit in jurisdictione Episcopi delegata, sed tantum in ordinaria.

Questio 588. An Vicarius Capitularis possit amovere Officialis à Capitulo constitutos?

R Esp. Juxta sententiam illam, quod licet Capitulo in actu electionis Vicarii Capitularis facultates restringere, & sibi aliqua reservare, quod sicut Episcopus potest sibi eligere secretarium, ac ceteros ministros & officiales justitiae, ita potest Capitulum sede vacante eosdem deputare tanquam necessarios ad jurisdictionem exercendam; maximè cum soleat illorum deputatio Capitulo reservari in electione Vicarii Capitularis, juxta formulam impressam per Quarantam in sum. Bullar. v. Capit. sede vac. num. 15. quem à Pax Jord. lib. 12. tit. 2. n. 60. recitatam lege. Ita Pignat. tom. 9. consult. 159. num. 4. Jam vero Vicarius Capitularis non potest hujusmodi Officialis amovere, sed tenet eos adhibete, sicut tenetur Vicarius Episcopi, quia hujusmodi Officialis dicuntur Officialis jurisdictionis Episcopalis, cuius ipse dicitur Vicarius tanquam vices gerens Capituli, à quo jurisdictionem habet. Pignat. loc. cit. num. 5. citans Barbosam in sum. decis. Apost. collect. 125. num. 10. ubi is testatur, declaratum à S. Congregatione non licere Vicario ad suum libitum ministros illos amovere. Confirmatur hoc

Rhoc ipsum ex eo, quod Tridentinum disponens electionem Vicarii per Vicarium sede vacante faciendam non excluderit, qui possint constitui plures cum divisione jurisdictionis. Pignat. loc. cit. num. 6. prout id tradit Sbrozal. i. qu. 50. num. 3. Garc. part. 5. cap. 7. num. 36. juxta dicta à nobis supra.

Questio 589. Num Vicarius Capituli visitare posse diaecsum sine speciali commissione Capituli?

REsp. De hoc dictum satis supra, ubi quæsumus, an id possit Capitulum.

Questio 590. Num Vicarius Capitularis celebrare posse synodum sine speciali commissione Capituli?

REsp. Post Capitulum per suum Vicarium celebrare synodum, ex Ventrigl. & aliis dictum fuit supra, ubi an id competat Capitulo. Verum non id possit Vicarius ex generali commissione Vicariatus sine speciali Capituli mandato, nou determinant illi Authores, qua in re dicendum videtur, id eum posse sine speciali mandato, sicut ab illo visitare potest; cum visitare non minus sit inter ardua, quam cogere synodum; nec cogere synodum minus sit de lege jurisdictionis, quam visitare, lexque diaecana non minus urgat unum, quam alterum; & tamen visitare potest Vicarius sine tali mandato: ergo & synodum cogere.

Questio 591. Num Vicarius Capituli dare possit licentiam edificandi nova monasteria?

REsp. Id Vicarium non posse, expressè tenent Diana p. 8. tr. 3. 4. resol. 68. in fine. Barbosajur. eccl. l. 1. c. 2. n. 60. Pax Jord. l. 12. cit. 2. n. 27. pariter restantes, sic definitum à S. Congreg. Concil. 19. Febr. 1633. Verum tam legendus Fagn. in c. non amplius de institutionib. maximè à n. 66. ubi, quod servat à formâ, quam Clemens VIII. prescriptum in Constitut. sub 99. edita 23. Jul. 1603. (cujus contentum quoad præsens punctum vide apud eundem Fagn. loc. cit. n. 65. uti & apud Dian. loc. cit. multis Authores referentes) Conventus Mendicantium erigi possunt de licentia Ordinarii, nec opus sit licentia sedis Apostolica; quem intellectum esse Concilia Trid. probaverit S. Congregatio, quæ etiam tam se Secretario, quam anteactis temporibus multas monasteriorum erectiones probarit ab Ordinariis factas absq; e licentia sedis Apostolica. Quin etiam ait Fagnanus n. 70. hanc facultatem novum monasterium erigendi S. Congregatio nec denegaverit Vicario generali Episcopi ad id speciale mandatum habenti; nec forsitan Vicario Capituli sede vacante. Et propterea quoddam monasterium Fratrum S. Dominici cœptum edificari de illius licentia respondit finendum esse, & ad finem perduci. Quia omnia (ut pergit Fagn.) cogunt me credere apocrypham esse decisionem, quam referunt Campanilis & alii, cum præsertim loquuntur de Monachis, qui nullo jure arctantur ad obtinendam super hoc licentiam sedis Apostolica; nec talem decisionem usquam

F. Leuranii Tract. III. De Capit. sed. v. 18.

reperi in libris publicis S. Congregationis. Quæ de Vicario Capitulari, si vera sunt, videtur is ad hoc non fecus, ac Vicarius Episcopi speciali mandato Capituli egere.

Questio 592. An Vicarius Capitularis possit licentiam dare novitio disponendi de bonis suis temporalibus?

REsp. Affirmative. Ventrigl. ro. 2. annot. 15. §. 2. nu. 51. ubi ait, posse id concedere Capitulum, vel ejus Vicarium, Cùmque id indistincte, & sub disjunctione dicat, videtur ad hoc non requirere quod Vicarium speciale mandatum Capituli; sed neque id est ex arduis, aut singularibus. Vide quæ hac in parte dicta sunt supra de Capitulo. Et sic in genere posse Capitulum, vel ejus Vicarium concedere omnes licentias, quas poterat Episcopus, ait num. 51. Ventrigl.

Questio 593. Num Vicarius Capituli exigeat repositum subsidium charitativum?

REsp. Id eum posse, sed non nisi de mandato Capituli, Ventrigl. loc. cit. nu. 48. Vide de hoc dicta supra, ubi quid in hoc puncto possit Capitulum.

Questio 594. Num Vicarius Capituli suppletere posse consensum ad hoc, ut Ecclesiastici graventur gabellis, & exactionibus?

REsp. Negativè. Pagn. in c. novit. ne sed. vac. aliquid innovetur. num. 21. ubi: ad hujusmodi onera imponenda præter alia exiguntur deliberatio & consensus Episcopi & Cleri. Unde non sufficit consensus Vicarii Capitularis. Item num. 23. ubi: renuntiationi immunitatis hujusmodi (intellige ab exactionibus) non potest Vicarius Capituli assensum præbere, quia Capitulum sede vacante non succedit in potestate alienandi jura & bona ecclesie, &c. Vide dicta hoc in puncto de Capitulo.

Questio 595. An Vicarius Capituli immunitate posse voluntates ultimas in casibus, in quibus id potest Episcopus?

REsonder pariformiter de hoc quoad Capitulum, & ejus Vicarium Ventrigl. loc. cit. n. 45; adeoque videtur id posse sine speciali Capituli mandato.

Questio 596. An possit approbare confessarios, & approbatos revocare, & ubi inhabiles, reprobare?

I. **R**Esp. ad primum affirmativè; constitueret enim & approbare confessarios est jurisdictionis ordinaria, quam passim in hoc puncto exerceri videmus sine speciali mandato à Vicariis Episcoporum. Poterit itaque Vicarius Capitularis quoad hæc omnia sine speciali mandato Capituli, quæ supra diximus posse in hoc puncto Capitulum per suum Vicarium, adeoque etiam, ut expressè in terminis de Vicario Capitulari Ventrigl. loc. cit. n. 44. poterit is facultatem concedere confessariis absolviendi ab omnibus casibus Episcopo reservatis.

tis, & confessarium deputare pro absolutione causum reservatorum.

2. Resp. ad secundum pari modo affirmativè ob eandem rationem, Ventriglia loc. cit. ubi expressè: Vicarius Capitularis potest revocare facultates omnes audiendi confessiones sacramentales, & confessores examinatos & approbatos per Episcopum mortuum iterum ad examen revocare, & si inhabiles invenerit, reprobare, etiam si regulares sint. Quæ facultas licet forte dénegetur Episcopo, qui temel examinavit, & simpliciter approbavit confessarios, maximè regulares (quod ipsum tamen valde limitandum) permittitur tamen successori, & Vicarius Capituli dicitur successor. Ita ille, citans Henriquez in sum. lib. 3. depenit. cap. 6. in princip. &c. Et sic id ipsum quoque quotidie practicari videmus à Vicariis Episcoporum vi generalis commissionis Vicariatus iis facta.

Quæstio 597. An Vicarius possit interponere autoritatem suam in alienatione honorum ecclesiistarum inferiorum Cathedrali?

R Esp. Quod hac in parte potest Capitulum, hoc ipsum poterit ejus Vicarius, quia est jurisdictionis ordinaria, & sèpè necessarium.

Quæstio 598. An Vicarius Capituli sine ejus speciali consensu indicere & ordinare possit processiones?

1. R Esp. Potest Vicarius Capitularis processiones publicas indicere, & præscribere quòd, & quomodo sint dirigenda. Pignat. tom. 10. consult. 121. num. 21. residet enim hoc jus privatè quoad alios penes Ordinarium. Pignat. loc. cit. idque ex mente S. Congregationis Concilii in Elborens. 14. Ian. 1617. teste Barbosa juri. eccles. lib. 1. cap. 43. num. 161. non obstante, quòd Capitulum, vel alii essent in quasi possessione contraria, & non obstante etiam immemoriali consuetudine juxta decis. Congregationis sacrorum Rituum in Camerim. 24. Aug. 1619. quam pariter referunt Pignat. & Barbos. locis cit. Jam vero Vicarius Capitularis habet fundatam intentionem in exercitu ordinariae jurisdictionis eadē prorsus ratione sibi, quæ Episcopo cohercentis. Pignat loc. cit. n. 1. citans. gl. in cap. Romana. v. generaliter. de appellat. in 6. & ibi Doctores, & in cap. tua. v. vicarii, de offic. Vicar. Covar. præf. quest. cap. 4. num. 87. Sanchez de matrim. l. 3. d. 29. qu. 29. nu. 1. Sbroz. lib. 2. qu. 55. num. 9. Garc. part. 5. cap. 8. num. 21. ubi, quòd Vicarius (intellige tamen Episcopi) sicut Episcopus ordinarius est. Et quod dicendum quoque de Vicario Capitulari sede vacante expressè ait. Ex quo eodem principio fundata nimis intentio nis in exercitu jurisdictionis ordinariae competentis Episcopo sequitur, posse Vicarium Capitularem omnia, quæ potest Capitulum vi jurisdictionis Episcopalis, in qua succedit, quamdui positivè nihil à Capitulo respectu Vicarii sui exceptum est. Et sicut Capitulum succedit in jus universum Episcopi, potestque agere omnia, quæ sunt ordinariae jurisdictionis, nisi expressè reperiantur ei prohibita; ita quoque totam illam jurisdictionem

nem exercere potest per Vicarium suum, & exercet, nisi expressè sibi aliqua reservet. Pignat. tom. 9. consult. 159. num. 3. Garcias loc. cit. num. 22. citans Pavin. Uglolin. Sanch. Sbroz. Confirmatur responsio quoque ex eo, quod eadem prorsus jurisdictione indicendi publicas processiones, illasque ad evitanda scandala potius per hanc, quam per illam viam dirigendi absente Episcopo residet in Vicario illius generali cum consilio quidem Capituli, non autem de ejus consensu, ac eodem modo, quo posset Episcopus, si praesens esset. Pignat. loc. consult. 121. num. 3. ex Barbosa loc. cit. testatur sic resolutum in S. Congregatione Rituum in Vigiliensi. 28. Septemb. 1630. Unde jam etiam, ut addit Pignat. num. 4. juxta dispositiōnem Tridentini sej. 25. cap. 13. de regul. poterit dicas Vicarius nedum minari censuras & penas etiam extraordinarias Canonicis ad publicam processiōnem accedere recusantibus; verum & illas exequi. Pro quo citat Riccius in collect. ad Trident. loc. cit.

2. Non tamen potest Vicarius Capitularis processiones publicas sive generales indicere Capitulo non requisito, sive sine ejus consilio, & consequenter neque tunc præcipere Canonicis ut interficiant. Pignat. num. 5. Nam neque Episcopus ipse, neque ejus Vicarius potest tales processiones indicere sine consilio Capituli, cum non competat ei potestas liberè indicendi processiones, sed solum de consilio Capituli. Pignat. loc. cit. num. 5. & 6. juxta plures declarationes sacrae Congregationis relatives à Riccio in pr. Curia Arbitri. Neapol. part. 4. decis. 379. à num. 3. & à Barbosa ad cit. loc. Trident. & in sum. Apost. decis. collect. 305. num. 3. & de off. & potest. Episc. alleg. 23. à num. 4. Quod ipsum tamen consilium Capituli necessariò requirendum intelligi de processiōnibus, quæ sunt in civitate (intellige, Episcopali, seu ubi est Capitulum Cathedrale) non verò de iis, quæ sunt extra illam in oppido aliquo diaœcis, tradit Pignat. loc. cit. nu. 8. juxta declarationem S. Congreg. Concilii.

Quæstio 599. Num Vicarius Capitularis uti possit sigillo suo particulari, an vero tenetur uti sigillo Capituli?

1. R Esp. Quæ Vicarius Capitularis, seu in scripturis publicis, quas expedit tanquam Vicarius Capituli, uti non debet sigillo privato, sed uti debet publico sigillo Capituli. Pignat. tom. 9. conf. 159. num. 7. Sigillum enim requiritur & apponitur, ut autoritatem tribuat mandatis, præceptis, & ordinationibus; adeoque ratione publici officii, quod quis gerit: ergo debet esse non privatum, sed publicum, & authenticum, quale est sigillum Principis, Magistratus, Episcopi, & in specie Capituli jurisdictionem ordinariam exercentis. Pignat. loc. cit. de quo vide Gouiz. ad regul. 8. cancell. gl. 61. ubi multa de sigillis. Cumque sigillum tantum tribuat autoritatem literis, quantam vulpis, qui autoritatem concedere potest, si persona sit publica, & ratione publici officii, quod gerit, autoritatem scriptura sua tribue cupit, consignatio illius debet esse publica, sive uti debet sigillo publico,

Nicolaus Pignat. num. 8. Proinde jam, cum Vicarius Capituli sit persona publica, publicam & ordinariam exercens jurisdictionem, in ordinationibus suis, & scripturis publicis uti debet sigillo publico, quod gerit ratione hujus officii sui. Cumque ex altera parte sit locum tenens Capituli nomine illius exercens jurisdictionem, uti tenetur sigillo Capituli, exemplo aliorum locorenentium juxta praxim ordinariam, & ut de locumtenente Auditoris Camera Apostolica notat Mandos. apud Pignat. num. 9. Et sicut sigillum Episcopi tantum authenticum praeber authoritatem ipso Episcopo vivente juxta decim. Rota 1. de probat. in nov. & in Civitatis. Archipresb. 26. Novemb. 1659. apud Pignat. cit. num. 9. ita etiam ad authoritatem literis actisque publicis tribuendam sede vacante requiritur sigillum ecclesie vacantis, sive Capituli, quod fungiter vice & munere Episcopi.

2. Contrarium, nimirum quod uti possit sigillo proprio, censet Pignat. loco cit. num. 10. de Vicario Capitulari constituto auctoritate Apostolica; daturque hujus rationem hisce verbis: siquidem hujusmodi Vicarius non ex suo nomine utitur proprio sigillo, ac titulo Vicarii Apostolici; sed ex decreto Congregationis auctoritate Pontificia confirmato; ideoque, ne inanis reddatur Vicario facultas S. Congregationis, dicendum est, quod ea velit eum uti posse omnibus praerogativis hujusmodi Vicariis a S. Congregatione concedi solitis, inter quas procul dubio est usus proprii sigilli ad instar Praesulum; cum omnia possint isti Vicarii, omniesque praerogativas consequantur, quas ipsi Praesules, juxta quod de Vicario Episcopi auctoritate Apostolica constituto tradit Sbroz. lib. 2. quast. 64. num. 6.

3. Secus tamen iterum, nempe quod uti possit sigillo proprio, tradit Pignat. loco cit. num. 12. de Vicario Capitulari auctoritate Apostolica confirmato rancum.

Questio 600. Num Vicarius Capitularis dare possit Episcopo extero licentiam exercendi Pontificalia, & i specie conferendi Ordines in ecclesia vacante, & diaecesis Capitulo subiecta?

1. **R**esp. Affirmative. Sbroz. lib. 2. quast. 12. num. 2. Ventrigl. tom. 2. annotat. 15. §. 2. num. 51. juxta tamen limitationes, & extensiones traditas supra, ubi examinatum, qualem hac in parte potestatem habeat Capitulum sede vacante. Non tamen ad concedendam hanc licentiam videtur Vicarius Capitularis egere commissione speciali Capituli, sicut in Vicario Episcopi, eo quod ad dandam hanc licentiam Episcopo extero requiritur juxta Sbroz. loc. cit. num. 1. ubi, quod Episcopus dare possit suo Vicario speciali auctoritatem committendi alicui Episcopo est, quae sunt ordinis Episcopalis. Pro quo citat plures. Dispar enim in hoc est ratio, dum datur dicta licentia vivente proprio Episcopo, & dum darur eo defuncto ab exercente jurisdictionem ordinariam Episcopalem, & sic exigente recta administratione diaecesis.

P. Leurenii Tract. III. Capit. sed. vac.

2. Poterit quoque Vicarius Capitularis, si est Episcopus, ipse exercere Pontificalia in ecclesia vacante, v.g. Ordines conferre, chrisma confidere, consecrare templa, aliaque omnia, ad quae alias licentiam dare poterat alteri Episcopo. Ventrigl. loc. cit. num. 55. qui quamvis addat de licentia Capituli: videtur tamen latius data illi ista licentia in generali Vicariatū commissione. Si enim sine speciali, ut jam dictum, commissione, potest dare eam licentiam extero Episcopo, cur non & sine illa exercere posset eadem per se, ubi ea exercendi capax est.

Questio 601. Quid possit Vicarius Capituli, quoad dandas dimissorias?

Resp. Posse eas dare Vicarium, limitando tamē & extendendo hoc ipsum juxta dicta supra, ubi examinata potestas hac in re Capituli. Dare quoque eas illum posse privativè ad Capitulum, ita ut hoc per seipsum eas dare nequeat, dictum quoque supra ex Ventriglia, quamvis idem Author, ut quoque ibidem allegatum, cum Barbola teneat, citatis pro hoc pluribus, non posse Vicarium, ne quidem marstat, vel etiam post elapsum annum vacantia eas concedere sine speciali mandato Capituli, uti & ipsum tenet Pignat. tom. 3. consult. 8. num. 3. tamen contrariari videtur quod Barbola jur. eccl. lib. 1. cap. 32. nu. 129. dicit ex Jo. And. in c. cum nullus. in fine. de temp. ordin. quod facultas dandi dimissorias sit de solitis pro jurisdictione Vicariorum. Si autem sit de solitis concedi pro jurisdictione, ceterabitur jam eo ipso concessa hæc potestas in commissione Vicariatū, dum positivè non excipitur. Quam porro pœnam incurrat Vicarius Capitularis contra Tridentini dispositionem concedens dimissorias, & qualiter ab ea absolvit possit per successorem Episcopi, dictum satis supra, ubi etiam, quod Vicarius dare possit literas testimoniales.

Questio 602. Num Vicarius Capitularis concedere possit facultatem construendi vel dandi ecclesiam in ordine ad acquirendum jus patronatus doranti, vel conseruenti?

Resp. Affirmative. Ventrigl. tom. 2. annotat. 15. §. 1. num. 61. ubi dum simpliciter ait, posse id Capitulum, & ejus Vicarium, videtur hoc modo conjunctivo significare, non egere ad hoc Vicarium speciali mandato Capituli. Quod ipsum ex eo quoque suaderi videtur, quod dare licentiam edificandi ecclesiam spectet ad ordinariam jurisdictionem Episcopi, adeoque & Capituli, nihilque in hoc proprie intercurrat gratia & liberalitatis; jus vero patronatus concedatur edificanti, vel doranti non tam ab Episcopo, aut Capitulo, quam ab ipso jure communī. Vide dicta de hoc supra quoad Capitulum ipsum.

Questio 603. Num Vicarius hic instituere possit presentatos, & confirmare electos, idque sine speciali mandato Capituli?

1. **R**esp. ad primum affirmativa. Ventrigl. loc. cit. n. 57. plures citatos vide supra, ubi quid Capitu-

Capitulum in hoc puncto possit. Loquuntur enim si ferè omnes pariter de Vicario & Capitulo, dum dicunt, transire hanc facultatem ad Capitulum, velejus Vicarium. Ubi quoque videbis, qualiter ex pluribus praesentatis uni præ alio gratificari possit: quin & institutio praesentatorum, & confirmatio electorum fieri debet per Vicarium Capituli; quia is loco Capituli fungitur jurisdictione Episcopali transeunte in Capitulum. Barbos. *jur. eccl. lib. 1. cap. 32. num. 62.* & ego *For. benefic. part. 2. quest. 715. num. 2.* Mandat enim Tridentinum *sess. 24. cap. 16.* Capitulo constituere Vicarium, qui totam ejus jurisdictionem administraret, seu statuit modum, quo Capitulum transeunte in se jurisdictione Episcopali uti debeat, nempe per designatum à se Vicarium, & non per seipsum. *Garcias part. 5. cap. 7. num. 6.* &c.

2. Resp. ad secundum, Potest quoque hoc ipsum sive praesentatos instituere (idem est de confirmare) sine speciali mandato. *Corrad. pr. benefic. lib. 2. cap. 1. num. 78. & seq.* *Garcias part. 5. cap. 7. num. 28.* & ego *For. benefic. part. 2. quest. 171. num. 2.* Potest enim hic Vicarius ratione officii generalis commissi expedire ea, quæ sunt justitia, & necessitatibus, quale quid est praesentatos instituere, & electos confirmare: uti hoc ipsum ob hauc rationem de Vicario Episcopi tenent Azor *part. 2. lib. 6. cap. 22. quest. 3.* Laym. *cap. ad cum in generali. de officio Vicar. num. 9.* & plures alii à me citati loc. cit.

Quast. 604. Quid Vicarius Capituli possit circa beneficiorum collationes?

1. *R Esp. primò generaliter,* in hoc illum plus non posse, quām Capitulum; quia quidquid habet jurisdictionis & potestatis quā Vicarius Capituli, id totum habet vel à Capitulo, vel à Metropolitano (in casu titularum negligentiæ Capituli) qui majorem ei concedere nequit potestatem, quām communem & solitam concedit à Capitulo. Ego *cit. quast. 715. num. 1. cum Castrop. Garz. Suar. Barbos. ibi citatis.*

2. *Resp. secundò quoad collationes liberas,* quæ aliæ competunt Capitulo etiam sede plenâ, non poterit se magis immiscere, quām Vicarius Episcopi in collationes pertinentes ad eum. Neque etiam collationes illæ competentes Capitulo spectant ad ejus jurisdictionem, adeoque ad ea beneficia conferenda ad minimum egebit speciali mandato Capituli. Ego *loc. cit. num. 3.*

3. *Reip. tertio:* Si tamen collatio libera beneficiorum spectaret ad Capitulum ob jurisdictionem & administrationem Episcopalem ad illud devolutam, v. g. in casu, ubi ob negligientiam inferiorum collatorum devolveretur collatio aliæ ad Episcopum, si viveret, ut habet sententia probabilior, de qua vide me *loc. cit. quast. 712.* hanc collationem faciendam per Vicarium suadet ratio *quest. preced. allegata de institut. & confirmat.* An vero egeat ad hoc speciali nihilominus mandato (duo enim hac distincta sunt: potestatem Capituli exercendam semper per Vicarium, & potestarem hanc exercendam per illum semper, seu in omnibus sine speciali manda-

to) non ita liquet; cum hic intercurrat adhuc liberalis donatio ex parte Vicarii: quæ etiæ competet Capitulo, non tamen exinde sequitur competere eam ejus Vicario ex generali commissione Vicariatus.

4. *Respondet quartò Garcias part. 5. cap. 3. num. 76.* quod si aliquod beneficium, seu Capellania ex fundatione & institutione conferendum sit certæ personæ, seu certo generi personarum, ut consanguineis fundatorum, poterit Vicarius Capituli sede vacante illud conferre, quāmvis non sit jurispatronatus, sed merè collativum: ut si fundator illud liberum reliquisset à jure patronatus, seu aliæ jus patronatus amissum esset; vel ubi esset jurispatronatus, & patronus non praesens ficeret in tempore. Et sic testatur docere *Wames. consult. 260.* ubi, quod beneficia, quæ certis personis in specie affecta sunt, possunt conferri à Capitulo sede vacante; licet sit securus, cùm in genere qualificatis personis collatio facienda est, verbi gratiâ, Magistris. Idem tradit *Garcias loc. cit. num. 90.* de Capitulo sede vacante: ubi cùm filius patrimonialis in concursu magis idoneus iudicatus habeat jus ad beneficium, & ei absolute debeatur, sicut praesentato, ita ut Ordinarius possit per Superiorem compelli ad ei conferendum beneficium, & videatur collatio verè necessaria, & de justitia, & consequenter in ea succedere Capitulum sede vacante, &c. Verò in *Foro benefic. part. 2. qu. 710.* ut supra sententiam contrariam sectus sum; nempe quod nimirum istiusmodi beneficium conferre non possit Capitulum sede vacante. Quibus congruerter dicendum, neque id posse ejus Vicarium.

Quastio 605. Quid Vicarius Capituli possit circa recipiendas resignationes beneficiorum?

1. *R Esp. primò.* Potest Vicarius hic recipere resignations beneficiorum spectantium privativè ad collationem Episcopi simpliciter factas. *Ventrogl. loc. cit. §. 1. num. 51.* Juxta dicta à nobis supra, ubi quid in hoc puncto possit Capitulum. Egere vero illum adhuc speciali mandato, tradit *ibidem Ventrogl.* Quemadmodum de Vicario Episcopi id passim tradunt Auctores. Quod ipsum faciliter admiserit de resignationibus illorum beneficiorum, quæ pertinent privativè ad collationem Capituli etiam sede plenâ; vel etiam, quæ pertinent ad collationem simultaneam Episcopi & Capituli: eo quod illa, quæ de se independenter à vacantis sedis, seu independenter à potestate Episcopi ad se devoluta potest Capitulum conferre, non transeat ad ejus Vicarium Capitularem sine speciali ejus mandato; quāmvis tamen etiam ex eo, quod collatio hujus vel illius beneficij pertineat ad Capitulum etiam sede plenâ, adeoque sede vacante illud conferre nequit Vicarius Capitularis sine speciali Capituli commissione non recte inferatur: ergo neque receptione resignationis illius beneficij sede vacante spectabit ad Vicarium sine speciali Capituli commissione. Nam adhuc in hoc casu Capitulum (quia sede plenâ istorum beneficiorum ad suam collationem pertinentium resignationes recipere non

Non valebat; dum resignatio non nisi coram eo fieri possit, qui habet potestatem invitum deituendi beneficio, quam Capitulum tunc non habebat) non nisi potestate Episcopali sede vacante ad se devoluta potest istorum beneficiorum resignations non fecerat, ac dicta potestate recipere tunc potest aliorum beneficiorum resignations, utpote jam pollens eam jurisdictione Episcopali ad se devoluta potestate illa destitueri quoad beneficia omnia. Jam vero receptio illa resignationum est jurisdictionis ordinariae, & plerumque, ut dictum supra ex Azor, necessitatis, non voluntatis. Unde merito dubitari posuit, an non illa potestas recipiendi resignations ex generali commissione Vicariatus transeat in Vicarium; sicut est contraria indubitatum videtur, illam non transire in illum sine speciali mandato, si Capitulum jam antecedenter sede plena de se habuisse potestatem recipiendi resignations certorum beneficiorum.

2. Resp. secundo: Resignationes beneficiorum factas per mutationis gratia, nullatenus recipere potest Vicarius; quia nec illas recipere potest Capitulum juxta dicta supra.

Questio 606. Quid possit Vicarius Capitularis vacante Parochia, & in specie circa habendum concursum.

R Esp. Potest Vicarius hic vacante Parochia, et omnia facere, qua ex dispositione Tridentini sess. 24, cap. 18, procedere debent eius collationem. Sed habitu notitia vacationis providere potest illi ecclesia de idoneo Vicario cum assignatione congrua portionis, proponere edita, examinare per concursum, deputare Examinatores in Synodo, Ventriglia loc. cit. §. 2. num. 50. sic decus restans per S. Congregacionem Concilii in una Toletana, anno 1577. Quin & procedere potest usque ad dignioris electionem. Ventriglia loc. cit. dicens sic vere servari in praxi, quod Vicarius Capituli facto examine per concursum nominet Papae digniorem. Quoniam etiam, ut dictum supra ex Cardinale de Luca, & Fagnano, non potest Capitulum iusta dispositionem Tridentini haec ipsa sibi reservare, aut per seipsum Capitulariter expedire, sed necesse habere illa facere per Vicarium suum. Unde jam etiam inferatur, non egere adhuc Vicarium speciali mandato (etsi de ceteris sunt diversa: Capitulum tenere facere aliquid per alium: & illum hoc posse sine speciali commissione Capituli) si enim non potest ei sibi reservare Capitulum, ut ait Cardinalis de Luca, & ea alias spectant ad jurisdictionem ordinariam, & quidem necessariam, ultra generalem commissionem Vicariatus opus non erit commissione speciali, tametsi ea alias egeret ad haec Vicarius Episcopi; dum ei liberum est per se, & absque suo Vicario haec exercere, non item Capitulo. Porro quod specialiter spectat ad deputationem, vel subrogationem Examinatorum Synodalium, poterit quoad hoc punctum Vicarius, quod supra diximus de hoc de Capitulo, debetique hoc ipsum fieri per Vicarium Capituli, adeoque de hoc patimodo, ac de ceteris loquendum.

P. Leuenii Tract. III. De Capit. sed. vac.

Questio 607. Num Vicarius Capituli possit transferre beneficia ab ecclesiis collapses?

R Esp. Affirmative. Fagnan. in cap. his quæ. de major. & obed. num. 56. ubi: S. Congregatio censuit, facultatem transferendi beneficia simplicia ab ecclesiis collapses competentem Episcopo ex Tridentino sess. 21. cap. 7. transire in Vicarium Capituli sede vacante, quippe decretum illud non dicit implicite: *authoritate apostolice*; sed addita particula etiam, quæ est implicativa jurisdictionis ordinariae.

Questio 608. Quid possit Vicarius Capitularis circa uniones beneficiorum facendas, & rescindendas; item circa dismembrationem, & extinctionem beneficiorum?

R Esp. in genere, posse illum, quod potest in hoc punto Capitulum, proinde videnda, quæ dicta sunt supra. Videtur tamen egere speciali ad hanc Capituli consensu, si non commissione; cum & ipse Episcopus factus uniones & suppressiones egere videatur consensu (de quo tamen vide dicta de unione & suppressione beneficiorum in *Foro meo benefic.*) & requisitione Capituli Cathedralis.

Questio 609. Quid possit hic Vicarius quo ad emolumenta jurisdictionis?

R Esp. Reditus, proventus, emolumenta, etiam sigilli, vel cuiuscunque generis, etiam ex jurisdictione provenientia, ut Capitulum, ita etiam Vicarius illius sibi applicare nequit; sed reservanda successori, nisi forsitan alicui sint debita, Pax Jord. lib. 1. tit. 2. num. 22. & 23. juxta Clement. statutum de elect. & DD. ibi. Quin & emolumenta communia ipsi Episcoporum Capitulo pro ea parte, qua Episcopum contingunt accumulanda, & successori reservanda ab economo. Pax Jord. cit. num. 22. ex Quarant. & Cardinali. Hujus rationem, & objecta in contrarium soluta ex Laym. vide supra, ubi num Capitulum sede vacante obtinere possit obvenientia emolumenta spectantia alias ad Episcopum.

Questio 610. An hic Vicarius in hoc munere suo occupatus, & ideo absens a choro lucrari possit distributiones?

R Esp. Vicarius Capituli, dum est Canonicus, seu de gremio Capituli, non solum in absentia lustratur fructus, sed & distributiones. Garcias part. 3. cap. 2. num. 358. citans Pavin. de off. & potest. Cap. sede vac. part. 2. quest. 10. num. 5. Rebuff. in pr. benefic. de Vicar. Epise. num. 5. Quam tentiam tenet etiam Diana part. 8. tract. 4. resolut. 67. citans Escob. de hor. Canon. §. 2. de distribut. nu. 218. Cenid. qq. canon. quest. 1. num. 72. qui tamen posterior idipsum extendit ad Canonicos Cathedrales electos in Vicarios Generales, Officiales, Visitatores, non distinguendo inter Vicarios Episcopi, & Capituli, & etiam ratione horum officiorum assignetur illis salarium.

rium. Contra Barbotam jur. eccl. lib. i. cap. 32. num. 39. ibi expresse: Canonicus ex gremio Capitoli in Vicarium electus, dum tempore divinorum officiorum suo muneri & officio incumbit, distributiones quotidianas non percipit, ut resolvit Moner. de distribut. quotid. part. 2. qu. 11. num. 83. & idem stante consuetudine illum absenteum non excusante, admitterit Rota decr. 222. num. 6. part. 2. diversar. item contra Trensch. Castrop. Ratio reipsonis est: quia Vicarius Capituli censetur esse in servitio ecclesie (secus ac Vicarius generalis Episcopi, potius est in servitio Episcopi) cum magis commodum sit ecclesie, ut deputetur unus, & non exerceatur iurisdictio per totum Capitulum. Garcias loc. cit. Et qui abest pro servitio, & evidente utilitate ecclesie, de jure, etiam cessante consuetudine, non solum percipit fructus, sed etiam distributiones quotidianas. Garcias num. 359. quamvis is ibidem id limitet: si est præsens in loco, ubi est ecclesia; secus si ab eo abicit, esti pro utilitate ecclesie.

Quæstio 6II. An Vicarius Capituli sibi substituere possit alium?

1. Resp. primò. Non posse illum sibi substituere alium, nisi ad modicum tempus, & ex urgente & magna causa, ac non nimis frequenter; & id quidem non nisi ex speciali Capituli mandato tradit Ventrigl. tom. 2. annot. 13. §. 2: num. 27. ubi: nota, quod Vicarius Capitularis non potest alium Vicarium substituere sine facultate ei concessâ à Capitulo. Imò si facultatem haberet substituendi, adhuc non potest substituere nisi ad modicum tempus, & concurrente magna causa, non nimis frequenter, citat pro hoc Riccium in pr. p. 1. resolut. 511. Vulp. in pr. cap. 44: num. 17. Meroll. &c. idem sentire, nimirum opus esse speciali Capituli mandato ad substituendum, etiam ad breve tempus ex urgente causa, qui absolute loquuntur, dicendo Vicarium Capituli non posse sibi substituere alium nisi ex speciali Capituli concessione hanc substituendi potestatem habeat, ut Pirh. ad tit. de off. Vicar. n. 78. Videntur tamen in hoc casu, nimirum dum fieret ea substitutio ad breve tempus, ex magna causa, non nimis frequenter, non requirere speciale Capituli man-

datum. Barbosjur eccl. lib. I. cap. 32. num. 56. Diana part. 8. tract. 4. resolut. 62. dum sub disjunctione loquuntur, nimirum non posse illum substituere, nisi ad breve tempus, & ex magna causa, vel nisi haberet speciale mandatum à Capitulo, ut posse alium substituere cum clausula: quem ex nunc prout extincnos substituimus; ita ut si speciale illam haberet à Capitulo substituendi potestatem, posset illum substituere ad tempus longiusculum, & causâ non adeò fortiter urgente. Quia & indifferenter sine dicta speciali concessione Vicarium sibi posse substituere alium, decisum refert Garcias part. 5. cap. 7. num. 23. à S. Congregatione hinc verbis: ad Vicarium (loquitur de Vicario Capituli) propter cuius absentiam spectat substitutionem facere. Quia decisio si vera est, ait Ventrigl. corruta machina prioris sententia. De cetero, quod attiner potestatem illam substituendi, de Vicario Capituli pariter ac de Vicario Episcopi, nisi in deputatione Vicarii sui aliud expræferit Capitulum, loquendum, ait Pax-Jord. lib. 12. tit. 2. num. 38.

2. Resp. secundò. Si V. carius Capitularis infirmitate detenus, aliquæ impedimento occupatus est, posset substituere quidem, saltem si facultatem substituendi haberet, hoc tamen non obstante, si alium non substituat, potest Capitulum deputare Vicarium alium pro tempore durantis infirmitatis. Ventrigl. loc. cit. num. 28. Diana, Barbosa locis cit. cuius substitutio potestatem non exspiraturam, si Vicarius substituens moriatur: quia illam habuit à Capitulo, quod debet facultatem substituendi, ait Ventriglia loc. cit. citans Riccium ubi antea resol. 512. Secus videtur, si Vicarius illum substituit independenter à speciali facultate substituendi sibi concessâ à Capitulo. Poterit quoque Vicarius ille detenus infirmitate, aliquæ impedimento causa tunc coram se pendentes delegare alteri, saltem de consensu ipsius Capituli Dian. Barbos. locis cit. Porrò debebit substitutio illum habere qualitates illas requiritas in Vicario ipso Capitulari per Tridentinum, habet Ventriglia loc. cit. num. 29. & ita decisum

à S. Congregatione 17. Maii 1600. testari
ait Sellium select. Can. cap. 19.
num. 45.

